

Statura de om mare în Hristos

(Die Reife des vollkommenen Mannesalters in Christo)

Jeffersonville, Indiana, SUA

14 octombrie 1962

Este frumos că ne aflăm în dimineața aceasta din nou în capela aceasta. O „Bună dimineață“ pentru toți cei prezenți. Eu sper că va fi o zi mare pentru noi toți, aici în prezența DOMNULUI nostru. În dimineața aceasta am o temă pentru învățatură. Eu vreau să încep fără întârziere cu această lecție, cred că este ceva foarte important. Eu vreau să-i scutesc pe oameni de a deveni nerăbdători. Ei trebuie să rămână mult aici, iar unii stau în picioare. Deci vreau să încep cu învățătura.

Vreau să vorbesc în seara aceasta despre „Călăuza vieții mele.“ Eu sper, că vor veni mulți deseară ca și acum. Însă, dacă aveți o biserică mai preferată sau dacă sunteți membrii în vreo altă comunitate, noi am dori să vă duceți acolo. Datoria dumneavoastră este să fiți o lumină și acolo. De fiecare dată când ne întoarcem aici, sperăm să găsim un local mai mare, ca să avem mai mult loc. Dar noi avem greutăți peste tot. Frații responsabili fac tot ce le stă în putere. Ei mergeau la un birou oficial, acolo era totul bine; după aceea erau trimiși altundeva și aprobarea lor era retrasă. Într-un loc putem predica, în altul nu, alții se răzgândesc și ne refuză. O, ce timp mai trăim. Dar voi știți că Satana este întotdeauna un luptător împotriva adevărului.

Eu doresc să știu unde ai fost, Anthony? Pe tine nu te-am văzut, l-am întâlnit numai pe tatăl tău. Eu m-am uitat după tine prin adunare, căci tatăl tău a spus că șezi undeva acolo. Noi suntem bucuroși că te avem pe tine și pe tatăl tău în mijlocul nostru.

Este fratele Milano din New York. Eu sper că de data aceasta când voi pleca peste ocean mă voi putea opri și în New York, dacă aceasta este voia DOMNULUI. Noi ne bucurăm pentru fiecare dintre voi. Este bine pentru voi că sunteți azi aici. Noi am avut, cel puțin eu, ieri seară un timp minunat la tema „Isaia în templu.“ În dimineața aceasta vrem să vorbim sau să învățăm despre tema: „Construirea templului viu

(Cortul întâlnirii), Locuința Dumnezeului celui viu: Omul desăvârșit). Templul viu a Dumnezeului nostru în care locuiește El.

Eu știu că aici aveți cântări și cântăreți foarte buni. Păcat că nu am ajuns azi la timp ca să-i ascult. Deseară voi încerca să vin mai devreme. Soția mea mi-a povestit despre un frate cu numele Ungren (cred că așa a fost numele lui), din Tennessee. El a fost ieri seară aici. În dimineața aceasta nu-l văd aici, dar cred că este undeva pe aici. Aș vrea să-l ascult și eu deseară, dacă pot, cântecul: „Ce mare ești,“ sau „Venit din măreția Sa.“ Câți dintre voi vreți să-l ascultați pe fratele Ungren cântând? O, eu iubesc cântatul, mai ales cântările bune. Meda mi-a spus că fratele are o voce de bariton care îmi amintește de fratele nostru Baxter. Și el este cântăreț, așa cum știți cu toții. Eu cred, că l-am găsit acum. Ești de acord frate Ungren să ne cânti deseară ? Ai vrea să o faci, dacă rămâi aici? Este posibil să rămâi aici până la serviciul divin din seara aceasta? Bine, atunci vom mai vorbi. Eu nu vreau să fac greutăți nimănui, dar cred că ar fi bine dacă în timpul serviciului predicării despre cele șapte peceti, ai putea veni aici ca să ne cânti? Eu doresc să le înregistrez, ca să am aceste cântări: „Ce mare ești“ și „Venit din măreția Sa.“

O, nu este minunat să slujești pe DOMNUL? Eu nu știu ce aș face dacă nu aș fi creștin. E atât de bine să fi cu adevărat credincios. Cu cea mai mare plăcere aș sări în sus de bucurie și aș tresălta cântând psalmi de laudă. A fi creștin – gândiți-vă numai! Totul este ancorat în Hristos.

Eu știu, că de fiecare dată, pronunț numele acestui bărbat invers (ori este „S. T.“ sau „T. S.“ sau ceva asemănător) fratele Sumner. Eu vreau să-i mulțumesc lui și iubitei sale soții. Eu cred că ea a avut nevoie de aproape 6 luni pentru copierea de pe benzi a celor „Șapte biserici“ și scrierea lor cu mașina. Acum le-am primit scrise, gata pentru tipografie, v-a ieși sub formă de carte: „Cele șapte biserici.“ Soră Sumner, indiferent unde ești, sigur ne vei da voie să-ți plătim ceva pentru aceasta. A fost foarte mult de lucru. Manuscrisul este foarte gros. Eu aș avea nevoie de 6 luni ca să-l citesc, apoi să le ascult de pe benzi nici nu mai vorbesc și apoi să le iau iarăși de la început pentru a scoate repetările, și pentru a o forma pentru carte. Noi vom pregăti cartea pentru tipografie, pentru ca oamenii s-o aibe în curând la dispoziție și s-o studieze. Billy mi-a arătat cu câteva minute înainte

de a intra, că este gata cartea pentru tipografie. Așa soră, biserica te va plăti pentru aceasta. Eu nu aștept ca tu să fi făcut acest lucru pe gratis. Sau când primim cartea și stabilim un preț — noi vom stabili un preț — și tu vei primi ceva când o vom vinde, indiferent cât este. Vorbește despre acest lucru cu frații responsabili. Ei vor avea grijă ca să primești partea ta. DOMNUL să te binecuvânteze!

Aici în față șed iubiții noștri, familia Kidd, ei mai au puțin până la vârsta de 100 de ani. Nu demult i-am întâlnit, iar sora Kidd mi-a spus: „Probabil asta va fi ultima dată când te mai văd frate Billy, sunt atât de bătrână.“ Eu am zis: „Ce îmi spui nu aud cu plăcere.“ Ei sunt ca o mamă și un tată bătrân. Noi îi iubim foarte mult pe fratele și sora Kidd. Eu mă bucur când îi văd aici împreună cu noi. Ei sunt o pereche bătrână și eu cred că ei au predicat Evanghelia deja înainte de a mă fi născut eu, iar acum sunt și eu un om bătrân. Eu mă gândesc la vârsta mea și mă gândesc dacă am făcut lucrarea aceasta cum trebuie. Când l-am văzut pe fratele Kidd cu soția lui intrând, am zis: „Lăudat să fie DOMNUL!“ Viața lor a fost exemplară, asta m-a întărit. Da, când îi văd mă învioresc cu adevărat. Observați numai, ei sunt aproape încă o dată așa de bătrâni decât mine, însă mai lucrează pe câmpul Evangheliei. Ei poartă în bagajele lor benzi cu predici tipărite, ca să scoată cu ele suflute pentru Hristos – și vârsta lor se apropie de 100 de ani.

Unde sunt „aripile tale“, despre care am vorbit ultima seară? Da, eu încep să mă gândesc: „Unde sunt ale mele?“ Câți ani ai, soră Kidd? (optzeci și unu). Câți ani ai tu, frate Kidd? (opzeci și doi). Optzeci și unu și optzeci și doi și ei mai folosesc încă aripile lor. Când se întâmplă ceva în Ohio, sora Kidd află și mă sună la telefon. Acum câteva zile ea m-a telefonat: un copil se născuse (cred că era o fetiță) cu intestinul gros în afara corpului. Medicul nu știa ce să facă și se temea să o opereze. Noi ne-am rugat. (Sora Kidd relatează cazul în timpul serviciului). Prin operație medicul adusese intestinul în corp crezând că fetița nu va mai trăi, dar fetița a trăit cu adevărat, însă hrana nu vroia să treacă prin acest intestin. Sora Kidd a telefonat din nou, l-am chemat din nou pe DOMNUL, iar fetița s-a vindecat. Ea este prezentă aici ca martoră, iar medicul de asemenea. Este o mărturie că DOMNUL Isus Hristos este marele Creator care a făcut această lucrare. Vedeți, Satana încercase ceva. El a vrut să sfârșească viața acestui

copil. Apoi să vedeți, mama fetei a venit înapoi la Hristos după ce văzuse această minune cu copilul ei.

Seara trecută am primit un telefon. Un predicator drăguț cu care în urmă cu mulți ani, am fost împreună pentru prima dată în California, m-a telefonat. Nepotul său se născuse cu trei clape defecte la inimă, adică aceste clape nu se deschideau. I-am relatat cazul acesta. Am zis: „Dumnezeu care a creat-o pe această fetiță și a făcut totul bine, precis îl poate vindeca și pe nepotul tău. Spune tatălui său să nu fie necăjit.“

Tatăl copilului fusese într-o adunare când am fost de prima dată în California – cu circa 16 ani în urmă. Adunarea aceea a influențat foarte mult pe bărbatul acela. Când se născuse copilul, ei au observat că ceva nu este în regulă – copilul era albăstrui, iar medicii au încercat să-l alimenteze cu oxigen. Se părea că copilul va supraviețui, medicii au cercetat copilul și au găsit că cele trei clape ale inimii nu se deschideau deloc, numai una singură lucra. Tatăl copilului a telefonat cu tatăl său și a spus: „Telefonează imediat cu fratele Branham și spune-i: ‚Roagă-l pe Hristos pentru ajutor.‘ El va face asta.“ Asta este ..., omul era convins și încurajat de cele văzute. Vedeți despre ceea ce am vorbit și aseară: lucrul potrivit la locul potrivit. Dar noi tot vorbim și nu vom mai începe în felul acesta cu învățătura, nu-i așa? Știți voi, aceasta este ca un sirop gros într-o dimineată răcoroasă, totul este dulce și se lipește împreună. Dar noi suntem bucuroși pentru legătura aceasta frățescă. Dar acum trecem la învățătură.

Nu știu dacă pot să vadă toți desenul de pe tablă, dar eu cu timpul voi întoarce tabla și în cealaltă parte. Eu am început târziu în dimineata aceasta ... Nu, nu, eu sunt mai devreme cu 15 minute și vrem să ne lăsăm timp ca să nu ne grăbim. Atunci când vă grăbiți, ruinați lucrurile care vreți să le spuneți altora. Acum câteva zile am ascultat o bandă și îmi era rușine, nu pentru ceea ce am spus, însă pentru felul vorbirii — totul era prea repede. Suntem câteodată ca un jucător în fața porții, dar din grabă el nu nimerește poarta.

Acum câteva zile am văzut în Louisville că se construiește o grădină zoologică foarte mare, iar un anumit domn Brown (cred eu), era acolo și dona un milion de dolari pentru această grădină zoologică. Dacă aș poseda eu banii aceștia, i-aș da pentru eliberarea animalelor. Eu cred că nu este corect să închidem animalele în felul acesta. Când

mă duc în parcul zoologic și văd aceste sărmâne, bătrâne animale, urși, lei și altele; se plimbă încolo și înapoi, închise pentru toată viața. Vedeți, pentru mine nu este ceva indiferent. Animalele sunt închise în captivitate prin inteligența unui om, care este mai viclen decât ele. Vedeți, ei le vânează și apoi aterizează drept în prizoneriat. Eu cred că și Satana face lucrul acesta. El atacă oameni vrednici și scumpi care umblă pe pământul acesta, îi prinde în închisoarea unei secte sau organizații bisericești, într-o doctrină și îi leagă apoi cu aceasta. O, ce lucru groaznic. Eu nu iubesc grădinile zoologice. Dar eu simt ceva pentru animalele acestea. Știți voi, este același lucru ca și când ați fi voi închiși și încercați să vă eliberați, pentru a merge afară, ca să faceți ceva. Înainte de a ne îndrepta spre Cuvânt, vrem să ne apropiem de Urzitorul Cuvântului, în timp ce ne apropiem capetele pentru rugăciune.

„Tatăl nostru ceresc, care ești în ceruri plin de har și de îndurare, noi ne-am adunat în dimineața aceasta în Numele DOMNULUI Isus Hristos, Fiul Tău preaiubit. Tu, DOAMNE ai devenit Om, ai venit pe pământ și ai murit pentru păcatele noastre. Cel adevărat și drept — pentru ca noi să devenim dreți și copii adevărați, prin dreptatea Ta, deși noi suntem nedreți, dorim totuși să devenim desăvârșiți în Tine. Noi venim să mărturisim că suntem nevrednici, DOAMNE. Nu este nimic bun în noi. Noi ne aflăm cu toții într-o închisoare mare. Indiferent în care colț al lumii trăim, totuși ne aflăm în această închisoare. Nimeni nu-l poate ajuta pe celălalt. Dar Dumnezeu în harul Lui nemărginit a venit jos, a deschis ușile acestei închisori și ne-a făcut liberi. Acum noi nu mai suntem prizonieri. Noi nu mai suntem în grădina zoologică a lumii, noi suntem afară.

Ah, cât de mult Îl iubim și ne închinăm Lui! Noi putem pași prin câmpiile întinse a făgăduințelor Sale și să le vedem confirmate înaintea ochilor noștri. Noi Îl vedem pe Dumnezeu veșniciei cum ni s-a descoperit în realitate, așa cum a făcut-o și în vremurile vechilor proroci. Ei știau că se pot baza cu încredere pe făgăduințele Lui. Ei știau despre viața veșnică și înviere, știau că viața nu se ofilește. Trupurile noastre nu vor îmbătrâni și noi nu vom muri niciodată. Noi nu vom fi niciodată flămânzi (hrana spirituală), pentru că noi mergem cu El. Noi vrem să-L auzim spunând: „Intră slugă bună în fericirea

DOMNULUI Tău în locul care ți-a fost pregătit înainte de întemeierea pământului.“ Vom ajunge din nou în starea omului de dinaintea căderii în păcat; exact așa cum a pregătit El pentru Adam și Eva, ei nu urmau să fie bolnavi sau să aibe necazuri și grijuri. EL a pregătit totul pentru noi știind foarte bine că noi vom veni. Păcatul forma marea blocadă, dar acum păcatul a fost îndepărtat prin sângele DOMNULUI Isus Hristos. Noi ne aflăm acum pregătiți pentru țara făgăduită prin făgăduința lui Dumnezeu care rămâne în picioare.

Tată, Te rugăm acum ca să ne binecuvântezi când ne adâncim în Cuvântul Tău. Noi dorim să știm ce fel de oameni trebuie să fim în timpul acesta ca să ajungem moștenitori ai făgăduinței. Ajută-ne azi în școala duminicală prin călăuzirea Ta, prin Duhul Tău, care a venit jos pe pământ și ne-a descoperit Cuvântul, noi cerem totul în Numele Tău spre onoarea Ta. Amin!“

Acum vrem să citim împreună din Cuvântul lui Dumnezeu și anume din 2 Petru cap. 1. Eu doresc să citez numai o parte din 2 Petru cap. 1. Cei care doresc să scrie, să-și pregătească hârtie și creion. Azi dimineață mi s-a făcut observația, că atunci când mi-am mișcat capul, am deranjat tonul. Eu nu am făcut lucrul acesta intenționat, dar eu cred că ar trebui să ne consultăm asupra unei alte instalații cu microfon până la tavan. Atunci, oriunde vă aflați în sală se va auzi bine. Deci un microfon puternic până la tavan.

În timp ce vorbesc sau după serviciul divin, puteți să copiați schița de pe tablă. În afară de aceasta, am scris aici totul. Cine dorește poate veni după masă mai repede ca să discutăm această schiță.

Noi ne apropiem de cele ȘAPTE PECEȚI. Chiar am terminat cele ȘAPTE BISERICI, iar acesta de azi este un mesaj de învățătură care cuprinde pe acei oameni care sunt răscumpărați prin sângele DOMNULUI Isus, care vor trăi în acea epocă a bisericii, când vor fi descoperite cele șapte pecetei, care vor trăi în epoca veșnică a bisericii. Noi știm că avem șapte trâmbețe, șapte plăgi, șapte potire, etc, despre care vom discuta odată când va voi DOMNUL, dar noi încercăm să primim un local mai mare pentru ca oamenii să șadă pe scaune. Eu nu am avut de gând să desenez această schiță, dar cu câteva zile în urmă am fost la vânătoare în Kentucky împreună cu niște prieteni devotați. Eu mergeam în jos și mă gândeam, că poate aș putea rămâne cu o zi

mai mult, înainte de încheierea sezonului. Am fost sus în păduri cu prietenul meu Charlie. El stătea acolo împreună cu fratele lui Rodney, dar eu nu am mai văzut nici măcar o veveriță. Cred că toate s-au speriat când am tresăltat zgomotos de bucurie, acolo sus în pădure. Am spus băieților și sorei Nelly și Margie, că voi relata lucrarea duminica aceasta. Asta este ce mi-a venit într-un mesaj despre care urma să vorbesc, și cum tot restul este ancorat exact în această lucrare. Oh, eram foarte bucuros că posedam acolo sus în pădure Duhul autentic de laudă. Să citim deci 2 Petru 1, 1 (o parte din text):

„Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.“

Eu iubesc modul de prezentare din acest text, iar tema mea din dimineața aceasta se bazează pe CREDINȚĂ. Să citim textul încă o dată; ascultați cu atenție: „Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.“ Observați vă rog: apostolul Petru spune aici: „Eu am ajuns la această credință și adresez acum această epistolă aceluia care au primit o credință de același preț.“ Deci scrisoarea aceasta nu era pentru lumea de afară, ci era pentru Biserică — pentru acei ce sunt în Hristos.

2 Petru 1, 2-4: „Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a DOMNULUI nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă.“

Cuvântul acesta să pătrundă adânc în voi. Eu nu voi predica în dimineața aceasta. Noi vrem să pătrundem în lecția de azi, despre natura duhovnicească (dumnezeiască). Să citim încă o dată versetul 4: „... prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă.“

Vedeți, noi am scăpat de lume. Am intrat în liniștea și odihna Lui. EL adresează aceste cuvinte bisericii. De aceea suntem aici în

dimineața aceasta, ca să aflăm care este calea, care sunt condițiile și cerințele puse de către Dumnezeu oamenilor? Aici nu se află nici o persoană care nu-L iubește pe Dumnezeu, însă sunt oameni care doresc să se asemene cât mai mult cu Hristos – asta este. Eu sunt un luptător bătrân. Dar uitați-vă la fratele și sora Kidd. Ei sunt probabil cei mai bătrâni din locul acesta. Dar dacă îi voi întreba: „Care este dorința inimii voastre?“, răspunsul va fi: „Mai aproape de Dumnezeu.“ Când Îl veți cunoaște cu adevărat pe Hristos, veți simți ceva ce se aseamănă cu o dragoste caldă în jurul Lui și veți încerca să vă asemănați în totul cu El. Dar să mă scuzați pentru că mai pomenesc și unele exemple. Nu demult am vorbit cu soția mea (suntem amândoi cam bătrâni). Eu am spus: „Meda, mă mai iubești tot așa ca la început?“ Ea mi-a răspuns: „Sigur că da.“ Eu am spus: „Tu știi că eu te iubesc atât de mult încât te-aș lua în mine ca să putem fi cu adevărat doar unul singur.“ Dragostea aceasta firească trebuie multiplicată de 100 de milioane de ori și veți constata că un credincios care arde pentru Hristos, are dorința de a fi în El. EL este dragostea cea mare și ne arată cum putem deveni părtași firii dumnezeiești crezând făgăduințele Lui. Noi dorim să fim părtași naturii divine a lui Isus Hristos. O, vai, cum pot deveni aceste trupuri muritoare părtași firii dumnezeiești? Aș vrea să spun aici ceva. Cu puțin timp în urmă, cineva m-a înțeles greșit. Eu am primit o scrisoare de la un predicator unitarian, care a spus că eu cred că noi suntem legați prin duhul, și trebuie să părăsim pe consoartele noastre dacă nu suntem legați prin duhul, pentru a ne căsători cu altcineva cu care suntem legați prin duhul. Eu am spus: „Eu nu sunt de vină de această învățătură falsă.“ Eu am fost totdeauna împotriva. Eu nu cred în așa ceva. Sigur că nu. Eu cred că Dumnezeu ne dă soțul. Este adevărat. Și atunci devenim o parte din celălalt. Asta este corect. Omul înainte de a se căsători este bine să se gândească și apoi să ia o hotărâre.

Acum câteva zile m-a întrebat un bărbat tânăr: „Frate Branham, crezi că mă pot însura cu fata cutare sau cutare?“ Eu am zis: „Cât de scumpă îți este ea?“ El a zis: „O iubesc.“ Eu am zis: „Bine, dacă nu poți trăi fără ea, faci bine dacă te însori cu ea. Dar dacă poți trăi și fără ea, atunci este mai bine să nu o faci. Dar dacă nu poți trăi fără ea, să te hotărăști să o iei.“ Înainte de căsătorie este totul bine, dar după aceea

vin necazurile vieții. Este nevoie de multă dragoste ca să vă înțelegeți. Dacă ești iritat din cauza soției sau dacă ea este iritată din cauza ta, totuși din dragoste totul va fi bine.

În felul acesta se prezintă și legătura noastră cu Hristos. Vedeți, noi trebuie să fim atât de bine legați prin dragoste cu El, încât atunci când Îl rugăm ceva și El nu ne-o acordă atunci nu ar trebui să ne clătinăm nici un pic. Știți de ce ? Dacă deveniți părtași firii Lui dumnezeiești, atunci veți înțelege cauza pentru care El nu a răspuns favorabil. Vedeți aici:

„... după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.“

Vedeți, cui sună acest pasaj? Este pentru Biserică! Cei ce sunt în Hristos au fost înălțați deasupra acestor lucruri. Ei nu s-au ridicat de la sine putere, dar Hristos i-a ridicat atât de sus.

Acum vreau să spun ceva și fraților și surorilor mele de culoare: „Eu nu vreau să nedreptățesc pe cineva, dar cu câțva timp în urmă am fost într-o adunare, nu știu dacă v-am povestit deja acest lucru aici; eu am povestit-o deja în multe locuri. Acolo era o soră de culoare care a spus: „Pot să mărturisesc aici ceva în adunare?“ „Sigur că da, soră, poți începe imediat.“ Ea a zis: „Eu doresc să mărturisesc aici spre lauda lui Dumnezeu, voi știți că eu nu sunt ceea ce ar trebui să fiu și nu sunt ceea ce aș dori să fiu, dar una este sigur, eu nu mai sunt ceea ce am fost înainte.“

Vedeți, ea era transformată. Astfel noi știm că am pătruns de la moarte la viață. Noi privim înapoi în prăpastia de unde am fost scoși. Noi nu suntem ceea ce am dori să fim, dar noi suntem recunoscători Lui că nu mai suntem așa cum am fost înainte. Noi suntem pe calea Lui „și am fugit de poftele lumii“. Voi ați fost ridicați deasupra acestor lucruri. Către o astfel de categorie de oameni, vorbește El, care au fugit, de lucrurile pieritoare ale lumii. Citim 2 Petru 1, 5-7:

„De aceea dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta cunoștința; cu cunoștința înfrânarea, răbdarea, evlavia, cu evlavia dragostea de frați, iubirea de oameni.“

Aici El ne-a dat direcția și baza solidă, ca să știm ceea ce trebuie făcut; să știm încotro să ne îndreptăm și cum trebuie să ne purtăm. După cum am spus, noi încercăm cu toții să ne apropiem mai mult de Dumnezeu. Am ales mesajul acesta în dimineața aceasta pentru

Biserică, pentru că știu că mulți au venit de la distanțe mari. În ultima seară am întrebat: „Câți din cei prezenți sunt din afara orașului?“ Aproape 98% erau din afara orașului. „Câți sunt de la distanța de 100 de mile?“ Erau cam 80%. „Câți sunt aici de la o distanță de peste 500 de mile?“ A treia parte din oameni veniseră de la o distanță de peste 500 de mile. Închipoți-vă! Așa o călătorie. Să știți că oamenii aceștia nu vin la adunare pentru a fi văzuți. Aici, în locul acesta, nu este nimic din ofertele lumii sau vreo frumusețe. Ei la fel sunt oameni de rând, săraci, îmbrăcați obișnuit. Aici nu avem coruri îngerești sau alte oferte muzicale, nu avem orgi electronice sau geamuri colorate. Aici nu veți găsi nici loc pe scaune și câteodată nici în picioare. Ei nu vin pentru astfel de lucruri, dar ei vin pentru că în ei este ceva, o frumusețe pe care ochiul normal nu o vede, dar ochiul duhovnicesc primește frumusețea lui Hristos. Acesta este motivul pentru care ei vin aici.

Zile întregi, înainte de serviciul divin, eu mă rog DOMNULUI neîncetat. Mă duc în păduri, iau servieta și îi spun soției mele: „În dimineața aceasta mă duc la vânătoare de veverițe.“ Iau creionul și caietul de notițe în servietă. În pădure șed lângă un copac cu spatele la trunchi și întind mâinile înspre DOMNUL meu și îi spun totul: „DOAMNE, ce pot să fac astăzi? Ce vrei să oferi astăzi copiilor Tăi?“ Prezența se face cunoscută imediat după ce mă adâncesc în Cuvântul Său. Eu simt prezența Sa și asta se repetă tot timpul în același fel. Este prezența Lui care apare. Eu mă predau cu totul Lui și după câteva clipe sunt eliberat de mine însumi. Apoi vine vedenia: „Du-te în locul cutare și fă lucrul cutare!“ Dar totul începe cu adâncirea – duhul omenesc se contopește cu Dumnezeu; scos din lume, ieșit din lucrurile pieritoare, în singurătate, atunci poate veni El. Stau acolo, nu spun nici un cuvânt, ci ridic doar mâinile. Primul lucru pe care trebuie să-l știi este, că tot lumescul din tine trebuie să fie îndepărtat. Apoi vei vedea lucruri pe care ți le face El de cunoscut, lucruri care vor apărea în viața, biserica sau anturajul tău. Câteodată îmi arată lucruri până la un punct anume, apoi se oprește. Urmează apoi contopirea duhului meu cu anumite texte biblice. Eu pun atunci mâna pe creion și notez totul ca să nu uit. Când ajung acasă, verific încă o dată textele și mă aprofundez în Cuvântul Lui. Câteodată nu cunosc de la început sensul mesajului, dar după o vreme este totul limpede; apare lumina și totul

este limpede. Apoi iau o cărticică mică ca aceasta și încep să-mi fac notițe, atât de bine cât pot, tot ce-mi spune El. Eu mă gândeam: „DOAMNE, eu merg în capelă și le spun lor: „Veniți aici. Eu am ceva pentru voi.““ Așa se întâmplă. Eu nu pot împărți nimic, numai în cazul că la rândul meu am primit ceva din partea Lui. Atât despre această schiță și modul în care am ajuns la forma ei. Ultima parte a acestui mesaj am primit-o doar cu două zile în urmă. Petru ne spune, că noi trebuie să fim părtași firii dumnezeiești. Fiecare din noi încearcă să crească în statura lui Hristos DOMNUL. Noi vom afla cu ocazia descoperirii celor șapte peceti, că în aceste peceti — desigur știm ce înseamnă o pecete — se află o însărcinare intimă. Noi vom afla totul. De aici (din peceti) se va naște un mesaj, deoarece ceva ce a fost pecetluit până acum, va fi descoperit. Ultima duminică am predicat despre tema „Cheia“, și cheia este credința. Credința deține cheia; cheia este SCRIPTURA, iar Hristos este ușa. Astfel credința ia „sigiliile“ Scripturii, (primește descoperirea) și deschide zăvoarele cerești și a bunătății lui Dumnezeu. Astfel credința deține cheia care Îl deschide (descoperă) pe Hristos, poporului Său. Deschideți-o, descoperiți-o.

Deci azi vom încerca să luăm aceeași cheie, ca să deschidem calea pentru ca să devenim un templu viu în care poate locui Dumnezeu. Aduceți-vă aminte, Dumnezeu se descoperă în trei forme. Mai întâi El S-a descoperit în stâlpul de foc. Aici este numit TATĂ. Apoi S-a descoperit același Dumnezeu în ISUS HRISTOS – EL a creat un trup omenesc. Prin moartea acestui trup, El a sfințit o Biserică în care poate locui acum. EL era Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, același Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care noi Îl numim Tată, Fiu și Duh Sfânt. Nu trei dumnezei, ci trei descoperiri al aceluiași Dumnezeu. Dacă s-ar fi gândit ei numai la asta, la Conciliul de la Niceea, atunci nu am fi ajuns cu toții în încurcătura actuală, nu-i așa? Așa este corect. Nu trei dumnezei. Oamenii nu au putut înțelege cum a vorbit Isus cu Tatăl, și totuși scrie: „EL și Tatăl sunt una.“ Bine, acolo se află toată lucrarea. Da, aici și prin această descoperire se limpezește totul. Vedeti, că nu sunt trei dumnezei, ci trei descoperiri. Ce înseamnă aceasta? Dumnezeu a coborât în mijlocul creaturilor Sale. DOMNUL vrea să fie rugat, să I se

aducă închinare. Cuvântul DUMNEZEU înseamnă CEL CE PRIMEȘTE închinare. Acesta este Dumnezeu care încearcă să aducă poporul Său în poziția ca El să le poată primi rugăciunile, pentru aceasta a fost creat de fapt omul ca creatură. EL v-a creat ca să fiți fiecare un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu și nu pentru un alt scop. Dacă ați greșit faptul acesta (că nu sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu), atunci ați greșit ținta. Cuvântul PĂCAT înseamnă ȚINTĂ GREȘITĂ.

Dacă trag undeva la o țintă care se află la 50 de metri și eu greșesc pușca mea cu 25 cm, ce înseamnă aceasta? Pușca mea trebuie verificată și pusă din nou pe poziția de tragere. Înseamnă că ceva nu era în regulă. Astfel poți să greșești și cu credința în Dumnezeu, dacă întârzi să fii un bun creștin. Dumnezeu te-a creat ca să fi un creștin, iar dacă tu fugi într-o extremă, vino acum înapoi și te reglează ca și pușca. Există o singură posibilitate, cu care te poți ajusta, aceasta este Sfânta Scriptură. Duhul Sfânt din Scriptură te reglează și te va călăuzi direct la țintă. Acum începem să ne adâncim în Cuvântul Lui. Ștefan a spus în Fapte 7, 44 (vom citi Cuvântul). Vom vorbi acum despre Templul lui Dumnezeu. Acest templu viu va fi al Dumnezeului Celui viu, a spus Ștefan în Fapte 7, eu cred că începe cu vers. 44:

„Părinții noștri aveau în pustie cortul întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse. Și părinții noștri l-au adus la rândul lor sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de Neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri, și a rămas acolo până în zilele lui David. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă. Dar Cel Prea Înalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, cum zice proorocul: „Cerul este scaunul meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice DOMNUL, sau care va fi locul Meu de odinioară?“

Deci cortul întâlnirii este locul de odihnă. Acolo aflăm învierea și puterea. În Evrei 10, 5 apostolul Pavel spune următoarele: „De aceea când intră în lume El zice: „Tu n-ai voit nici jertfă, și nici prinos, ci Mi-ai pregătit un trup.““

Care este deci cortul întâlnirii? Un trup. Dumnezeu locuiește într-un trup. Când cobora Dumnezeu înălțat pe munte, nu se putea apropia nimeni, nici un om sau animal, altfel murea. Dumnezeu este sfânt. În ultima seară am vorbit și despre îngerii care trebuiau să-și apere fața, serafimii sfinți cu înfățișări sfinte care nu știu ce înseamnă păcatul. Ei trebuiau să-și apere fețele în prezența lui Dumnezeu, la fel și picioarele, în smerenie. Duhul Sfânt nu poate suporta păcatul. Nimic nu se putea apropia de muntele pe care coborâse Dumnezeu. Pe urmă Dumnezeu și-a pregătit un trup și a locuit printre noi ca Isus Hristos, Fiul Său, Creatura Sa. Isus Hristos. Apoi ca Fiu, El și-a dat viața, iar celula de sânge a lui Dumnezeu a fost frântă încât viața din sângele Lui au venit asupra noastră.

Prin sângele Lui noi suntem curățiți. Sângele nostru și viața noastră au venit în lumea aceasta prin dorința sexuală. Dar sângele lui Hristos ne curățește și ne transformă natura noastră, atunci când El trimite Duhul Lui cel Sfânt peste noi, apoi vom fi transformați în natura dumnezeiască și devenim o locuință pentru Dumnezeu.

Domnul Isus a spus: „În ziua aceea veți recunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.“ Acum știți sub ce formă este prezent Dumnezeu în Biserica Sa. Biserica trebuie să ia locul lui Hristos continuând slujba mai departe. „Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că v-oi fi cu voi, v-oi fi în voi până la sfârșitul veacului ...“, a spus Isus. Asta este — de a continua lucrarea Lui. Biblia ne spune aici că Ștefan a vorbit despre Solomon care a construit un templu, dar Cel prea Înalt nu locuiește în temple făcute de oameni. Pentru că „Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă îmi veți zidi voi Mie, zice DOMNUL, sau care va fi locul Meu de odihnă, dar Mi-ai pregătit un trup.“ Amin! Asta este. „... Mi-ai pregătit un trup.“ Dumnezeu locuiește în trupul unui om reflectând toată ființa dumnezeiască în trupul acesta – închinare desăvârșită! Dumnezeu în noi care suntem templul Lui, descoperind astfel pe Dumnezeu. Oh, cât am putea rămâne la gândurile acestea, până ne-am sufoca de căldură.

Observați, Dumnezeu S-a reflectat în toate timpurile printr-un om. Astfel Dumnezeu era în Moise, priviți spre el — născut ca un conducător. În timp ce se născuse Moise era și o prigonire a copiilor. Ei încercau să-l găsească. Același lucru era și în timpul DOMNULUI Isus Hristos. El a fost eliberat după un timp, astfel s-a întâmplat și cu Hristos. Moise a fost un primitor și dătător de lege divină, asta a fost și Hristos. Moise s-a urcat pe munte pentru 40 de zile, apoi s-a întors și a zis: „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: să nu preacurvești. Dar eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.“ (Matei 5, 27-28). Toate aceste lucruri ne arată că Dumnezeu Se reflectează pe Sine însuși.

Priviți spre Iosif! De la început el era un băiat duhovnicesc în mijlocul fraților săi. Ei toți erau oameni buni, toți erau socotiți patriarhi, dar când a venit Iosif în mijlocul lor, acolo era o deosebire. El avea vedenii, tâlcuia visuri și de aceea era urât de frații lui. Totul din cauza lucrării pentru care îl rânduiseră Dumnezeu pe acest pământ. De aceea l-au urât frații lui și asta a preambrit deja lucrarea de pe cruce. Și vedeți, el a fost vândut de frații lui pentru aproape 30 de arginți, aruncat într-o groapă și socotit mort pentru frații lui; dar el a fost scos din groapă și s-a așezat la dreapta lui faraon (el avea totul sub control în zilele acelea) și nimeni nu putea veni la faraon decât prin Iosif. Nici un om nu putea veni la Dumnezeu decât prin Isus Hristos. Când părăsea Iosif palatul, se suna din trâmbiță, o suită de slujitori fugeau înaintea lui și strigau: „Îngenunchiați că vine Iosif!“ Indiferent unde te aflai sau ce lucrai, cât de importantă era lucrarea, trebuia să cazi în genunchi, până ce trecea Iosif. Dacă va răsună trâmbița în una din aceste zile, va trebui să se aplece orice genunchi și orice limbă v-a mărturisi. Atunci când Hristos, DOMNUL nostru, al nostru Iosif ceresc, v-a părăsi strălucirea cerului, ocupația noastră nu va mai avea nici o importanță. Orice genunchi trebuie să se aplece și să-L mărturisească ca DOMN și Mântuitor. Asta este corect.

Noi Îl mai vedem în David. David, un împărat respins, părăsise tronul din cauza fraților și a fiului său propriu, urcând muntele măslinilor, el privise cu lacrimi asupra Ierusalimului. Propriul său popor, căruia-i slujise, pe care îl învățase despre Dumnezeu, îl detronase, aruncând lucruri murdare în spatelul lui, batjocorindu-l cu

vorbe urâte. Când urcase muntele, el era un împărat respins. Oh, el era un tip desăvârșit a Fiului dumnezeiesc. 800 de ani mai târziu; un Împărat respins în mijlocul poporului Său, plângând pe munte asupra Ierusalimului. Ce era aceasta? Dumnezeu se reflectase pe sine Însuși. Și din acești prooroci a strălucit Hristos în chip vizibil. Apoi a venit Acela care era desăvârșirea lui Dumnezeu. EL era Dumnezeu în mijlocul nostru. Din timpul acela încoace, mai ales de la Golgota încoace, El s-a descoperit în mijlocul Bisericii Sale. Astfel noi încercăm să devenim un locaș, un Templu viu a lui Dumnezeu.

EL a zis: „Mai întâi să avem credință, apoi fapte, cunoștință, înfrânare apoi răbdare și evlavie iar în chip duhovnicesc dragoste frățească.“ După dragostea frățească adăugați dragostea deplină față de toți oamenii. Lăsați-mă să citesc încă o dată textul, ca să fiți siguri, că îl înțelegeți. Eu voi începe cu vers. 5 (2 Petru 1, 5-8):

„De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a DOMNULUI nostru Isus Hristos.“

Aici apostolul Petru ne dă o vedere generală, cum vom putea ajunge la starea aceasta. Eu aș mai vrea să spun ceva. Sunt unii oameni care posedă o parte din fapte sau cunoștință, înțelepciune sau răbdare, asta însă nu înseamnă că ei ar fi creștini. Noi învățăm aici ca la școala duminicală, asta este adevărat. Există oameni care posedă o parte din aceste însușiri, fără a pretinde că ei ar fi creștini. Dar asta nu contează, prin aceasta ei nu ajung la nimic. Aceștia se aseamănă cu o pasăre neagră care încearcă să se împrumute cu pene de la alte păsări albe, pentru a deveni o pasăre albă. Dar ei se vor face numai de rușine. Este bine ca ea să rămână o cioară. Oricine ar încerca să facă lucrurile acestea, acela nu este la locul potrivit.

Este exact ca și cum am vrea să culegem mere de la un frăgar, aceasta este imposibil, deși frăgarul este de fapt un pom, dar el nu poate produce mere. Așa este și când un catâr vrea să producă lână, și el încearcă să fie oaie deși este catâr. Voi vedeți că nu poate să

producă lână. Lâna este darul pentru o oaie, nu pentru un catâr. Poate că v-a încerca să trăiască ca o oaie, dar el este tot catâr. Poate vei spune: „Eu pot să mănânc ca o oaie, eu pot să mă port ca un miel“, dar indiferent ce poți face, totuși tu trebuie să fi un miel ca să poți produce lână. Să mai rămânem o clipă la această temă. Oaia nu produce lână. Ea are lână, pentru că este oaie. Mulți oameni spun: „O, eu încerc să fiu bun și drept.“ Dar voi nu trebuie să produceți nimic artificial! Nu, voi nu veți putea face lucrul acesta. O oaie nu face lucrul acesta, nici nu este rugată să producă lână, ci ea are lână. Ea o face pentru că este o oaie. Și dacă sunteți un creștin, veți purta în voi roadele Duhului. Voi nu veți încerca să le produceți și nu veți încerca să vă forțați ca să deveniți ceva. Dacă veți deveni ceea ce trebuie să fiți, atunci veți ajunge acolo unde trebuie. Ați auzit deja pe oameni spunând: „Bine, eu mă înscriu într-o biserică; eu trebuie să încetez să mai mint.“ Voi încercați iarăși să produceți ceva. Să nu încercați pentru că nu veți reuși, așa cum nu reușește un catâr să producă lână. Nu merge. Puteți să vă închipuiți că un uliu încearcă să mănânce în mijlocul porumbeilor sau să se dea drept porumbel? Puteți să vă închipuiți afară o cioară care spune: „Știți voi, eu sunt un porumbel.“? Își pune câteva pene și spune: „Vedeți, eu arăt ca un porumbel.“ Vedeți voi? Ar fi ceva neobișnuit. Așa este un om care pretinde că este ceea ce nu este în realitate. Vedeți, voi nu puteți să procedați așa. Voi nu puteți spune: „De la mine așteaptă lumea fapte bune, deci eu vreau să fac fapte bune. Lumea așteaptă să trăiesc în sfințenie, deci voi face și lucrul acesta.“ Bine, tu vei încerca să te îmbraci cu alte pene. Deși penele îți stau la dispoziție, totuși tu nu vrei să le lipești unei păsări nepotrivite. Asta nu merge, asta arată numai ce fățarnică este pasărea aceea. Puteți voi să vă închipuiți o cioară bătrână, care încearcă cu câteva pene de la un porumbel și spune: „Uitați-vă aici, eu sunt un porumbel!“ Vedeți voi? Noi știm cu toții că este o cioară. Asta este. Noi putem spune, că este o cioară.

Deci, acesta este drumul pe care ei încearcă să-și arate credința. Voi nu o puteți face. Primul lucru care trebuie să se întâmple în viața voastră este să fi născut din nou. Trebuie să vă transformați. După această transformare sunteți o creatură nouă. Astfel ajungi în poziția corectă. Pentru pene nu trebuie să te îngrijezi; totul se armonizează

dacă ești născut din Duhul lui Dumnezeu. Așa cum am spus de mai multe ori: dacă vei lua un porc și îl îmbraci într-un costum nou, îl și speli, îl scoți din grajd, totuși el se va duce la prima groapă de gunoi, tăvălindu-se acolo fără nici o grijă. El este un porc, asta este natura lui. El se tăvăleşte în noroi după natura lui. Tu trebuie mai întâi să-ți schimbi natura, iar restul va veni de la sine. Observați, trebuie să vă nașteți din nou, asta înseamnă să fi transformat. Veți spune: „Bine frate Branham, eu cunosc o femeie, care n-a făcut nici un rău. Ea este o femeie bună sau acest domn cutare, el este un bărbat bun. El nu a făcut nimănui ceva rău, nu a întristat pe nimeni.“ Asta nu contează nicăieri. El poate fi un vecin bun, dar el nu este încă un creștin până nu este născut din nou. DOMNUL Isus a spus în Ioan 3, 5: „Adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“ Deci, a VEDEA înseamnă a ÎNȚELEGE. Tu vezi ceva și spui: „Eu nu o VĂD bine“, dar tu spui: „EU NU O ÎNȚULEG.“ Ei nu pot înțelege de ce se bucură oamenii aceștia. Un om nu poate înțelege de ce se schimbă vorbirea unui om, care vorbește în alte limbi. Omul firesc nu poate înțelege cum vine strălucirea lui Dumnezeu peste ochii slujitorilor Săi, cum acesta primește vedenii și cum poate spune altuia anumite lucruri intime din viața lui. El poate spune lucruri viitoare care se vor întâmpla. Așa a făcut-o DOMNUL și ieri seară aici pentru noi. Minte omenească încearcă să scoțoească și să se întrebe: „Bine, cum a făcut el asta?“ sau „Ce fel de înșelătorie a folosit el? Ce fel de unealtă vrăjitoarească a folosit?“ Dacă ei văd pe un om sub călăuzirea Duhului care vorbește în limbi, iar altul tălmăcește, spunând unui membru al comunității că a făcut ceva și ce nu trebuia să facă, ei consideră lucrarea aceasta un fel de înșelăciune. „Este un aranjament între ei.“ Ei nu pot înțelege. Numai dacă cineva este născut din nou. Dacă cineva este născut din nou, atunci el este în comunitate cu Dumnezeu, pentru că el este o creatură nouă. Caracterul lui bănuitor și sceptic care era, este acum mort, acum el este o creatură nouă. Deci vedeți, că nu trebuie să adăugați absolut nimic, pentru că totul se adaugă automat de la sine. Observați însă, trebuie să vă nașteți din nou. Voi nu puteți fi născuți din nou și să nu aveți credință. Așa este. Voi vedeți schița biblică, eu am desenat-o ca un fundament. Credința este fundamentul întregului. „Pentru că fără credință este

imposibil să-i plăci lui Dumnezeu.“ „Cine vine la Dumnezeu, trebuie să creadă că El există și că El răsplătește pe acei ce-L caută cu sinceritate.“ Dumnezeu există cu adevărat.

Dacă te îndoiești că Cuvântul Lui ar fi adevărat, atunci trebuie să aștepti atâta timp, până poți crede. Ce este păcatul? Necredință. Numai două elemente îl determină pe un om. Aceasta este credința sau îndoiala, una sau cealaltă. Voi sunteți stăpâniți de una din acestea care stăpânește viața voastră. Depinde și câtă credință aveți și cât de sus vă puteți ridica. Dar prima este să primești credința. Să rămânem deci puțin la baza aceasta. A avea credință înseamnă a avea încredere. Credința este miezul lucrurilor, pe care noi le așteptăm. Voi le-ați primit deja, dacă aveți credință, pentru că vă este descoperit prin credință. „Credința este miezul lucrurilor, pe care noi le așteptăm“ (Evrei 11). MĂRTURIA, — ce fel de mărturie? O mărturie sfântă. De aceea când spuneți: „Frate Branham, eu cred că Dumnezeu este Salvatorul și Medicul cel bun.“ Bine, dacă credeți adevărul acesta și Îl primiți ca Medic și nu mințiți, ci credeți cu adevărat, că prin rănilor Lui sunteți tămăduiți, atunci nimic nu vă mai poate opri, acesta este pentru voi un lucru prins în cuie. Acum, poate că unii aveți doar o SPERANȚĂ— și fugiți după una sau alta; dar dacă aveți CREDINȚĂ, este mărturia pentru cele primite.

Câți l-au auzit pe Oral Roberts în dimineața aceasta predicând? Eu l-am auzit predicând despre una și alta, și despre credința eliberării, el s-a rugat rugăciunea credinței pentru eliberare. El a zis: „Luați o legătură în timp ce atingeți radioul; luați o legătură în timp ce atingeți ceva.“ Omul acesta spunea, pentru ca oamenii să aibe ceva pe care să-și așeze mâinile, pentru a putea zice: „Acum am primit-o, pentru că el a zis așa și eu am atins aparatul de radio. Eu am primit-o.“ Vedeți? Totul e frumos și bine. Dar credința adevărată nu trebuie să atingă nimic. Eu nu-l condamn pe fratele Oral în nici un caz, eu n-am să fac asta. El este în lucrare și este un om evlavios. Eu țin mult la fratele Oral. Păcat că nu avem mai mulți bărbați ca el, dar ceea ce vreau să spun este că credința nu are nevoie de ajutorul cârjelor. Credința crede Cuvântul lui Dumnezeu. Credința nu trebuie să atingă nimic.

CREDINȚA VINE PRIN AUZIREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU. Cuvântul DOMNULUI este bine ancorat. Așa este. Credința – nu este departe, credința este acum și aici. Poate să fie un asemenea caz ca și cu micuțul copil, care s-a întâmplat cu puțină vreme în urmă. Când a auzit mama fetei mărturia serei Kidd, ea a crezut că dacă va intra în legătură cu mine și eu mă voi ruga pentru copil, acesta va fi vindecat. Este drept că Dumnezeu trimite pe mulți oameni aici la noi. Unii din noi au avut zile minunate cu Dumnezeu, experiențe cu El. Aici puteți veni și vorbi cu fratele Neville sau cu altcineva, pe care-l cunoașteți. Câteodată noi îi rugăm pe oamenii aceștia ca ei să se roage pentru noi. Asta e ceva ce ar trebui să facem. Atunci când primim încredințarea, că omul acela care se roagă cu noi, vorbește cu Dumnezeu, atunci credința noastră este dovedită. Ea este întărită. Sutașul roman ieșise în întâmpinarea DOMNULUI Isus și a zis: „Eu nu sunt vrednic ca să vii sub acoperișul casei mele, eu nu sunt vrednic, eu nu mă țin vrednic.“ Dar a spus: „Fiul meu este foarte bolnav, spune doar un Cuvânt și fiul meu v-a trăi.“ Ce era? Distanța nu avea nici un rol pentru că Dumnezeu este prezent pretutindeni. Dumnezeu este Atotputernic. Pretutindeni unde se află DOMNUL, acolo este și puterea Lui prezentă, Dumnezeu este la fel de mare și puternic în Germania, în Elveția, ca și în Africa, acum și în fiecare minut așa cum este acum aici. Asta este. Sutașul roman a zis: „Nu sunt vrednic ca să vii sub acoperișul meu; dar spune numai un Cuvânt.“ Ce era? Era credința căpitanului roman. El a crezut. Isus a spus: „Du-te în pace, fiul tău trăiește.“ Acesta a călătorit apoi spre casă (vreo două zile) apoi s-a întâlnit cu slujitorii lui pe drum. Ei i-au relatat: „Fiul tău trăiește.“ Sutașul roman a fost foarte mișcat și a întrebat: „De la ce oră a zilei s-a făcut el bine?“ Unul i-a răspuns: „Cam pe la ora 11 s-a făcut bine.“ Atunci sutașul roman a știut că vindecarea a avut loc când Isus a zis: „Fiul tău trăiește“, și el a crezut. Amin. (Ioan 4, 47-52).

EL este Atotputernic, pretutindeni, Atotștiutor – Acesta este Dumnezeu. Dacă mă cheamă cineva și îmi spune: „Roagă-te!“, să știți că această credință face legătura, iar prin rugăciune, Domnul se face de cunoscut, se adevărește.

Rugăciunea cu credință modifică imediat lucrurile. Aceasta creează legătura. „Spune un Cuvânt; tot ce aștept de la Tine, este ca Tu să spui

numai un Cuvânt, și totul va fi bine.“ De ce? EL nu trebuia să fie acolo. Dar Dumnezeu este peste tot prezent. EL este Atotputernic, pretutindeni și tot ce trebuie să faceți este să spuneți: „EL este Dumnezeu și unicul lucru pe care trebuie să-l faceți este, să vorbiți Cuvântul“, spune EL. Iar restul face credința, dar voi trebuie să posedați credința ca bază. Tot creștinismul, tot ce vreți să fiți sau veți fi, are ca bază fundamentală CREDINȚA ÎN CUVÂNT. Acesta este motivul pentru care eu cred în Cuvânt. Eu nu pot să fundamentez credința mea pe altceva. Dacă aș încerca să zidesc credința mea într-o biserică, în care aș putea s-o fac? În cea catolică, lutherană, metodistă, baptistă sau penticostală? Încotro aș putea să mă îndrept? Eu nu știu. Ei au distrus ansamblul credinței, dar dacă zidesc credința mea pe Cuvântul Său, atunci totul este ancorat. Nimeni nu trebuie să tâlcuiască, Cuvântul este un puternic: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!“ Asta cred eu. Asta este baza.

Să vă relatez un caz, cum a întărit DOMNUL credința unui doctor, cu ajutorul vedeniei. El este doctor aici în oraș și un prieten bun. Numele lui este Sam Adair. Noi am fost împreună în copilărie. Cred că îl cunoașteți. Am avut o vedenie în legătură cu el. Apoi am discutat-o împreună. El avea probleme cu construcția casei, mai ales cu locul construcției. Eu i-am spus conform vedeniei unde își va construi casa și cum va arăta (acum puteți să mergeți și să-l întrebați dacă este adevărat) – cu doi sau trei ani înainte, i-am spus locul unde va construi și că locul va fi între școala de educație și un bloc. Restul din teren a primit doctorul Adair și un farmacist. Asta-i tot. Doctorul Adair împlinise vedenia exact când mi-a spus: „Locul acela nu poate fi atins 25 de ani, acesta aparține tribunalului.“ Eu am spus: „Doctore, DOMNUL ți-l dăruiește din cauza smereniei tale.“ El a zis: „Eu nu sunt vrednic de așa ceva.“ Eu am spus: „Tu ești ca o broască țestoasă. Pe dinafară ai o coajă și din spatele ei îi privești pe prietenii tăi, dar în interior ești un cavaler. Ieși din coaja ta afară!“ Am zis: „DOMNUL îți dăruiește locul.“ El a zis: „Billy, eu nu m-am înșelat niciodată în privința ta, dar de data aceasta mă îndoiesc.“ Am zis: „Du-te în biroul tău.“ Astfel plecase. În dimineața următoare m-a chemat și a zis: „Am friguri de moarte.“ Eu l-am întrebat: „Ce ai doctore?“ El a zis: „Billy, am cumpărat deja locul. Ei au avut o întrunire aseară, iar azi dimineață

am cumpărat deja locul." Am răspuns: „Doar ți-am spus." În ziua următoare l-am vizitat și am vorbit cu el (când mi-a explodat pușca în față). El a zis: „Cred că am povestit (mărturisit) deja cazul la 1000 de oameni care vin aici." Ce este aceasta? Dacă Dumnezeu spune ceva atunci se împlinește. În ultima seară au venit câțiva prieteni care au auzit despre vedenia cu ursul gri-argintiu și despre cerbul cu coarne de 42 de țoli. Eu nu știu câți oameni vin la mine acasă ca să vadă cu ochii lor. Eu le spun: „Aici este metrul și mășurați-i coarnele. Voi ați auzit ceva înainte de a se întâmpla.“ Vedeți? De ce? Când spune Dumnezeu ceva trebuie să se îplinească. Motivul este, că este un fundament.

Aici avem planul de mântuire. Vedeniile pe care ni le arată El, se împlinesc exact, chiar și forma împlinirii (biserica de aici știe lucrul acesta). Ce va fi atunci cu Cuvântul Lui? Cuvântul este mai sigur ca vedeniile. Dacă vedenia nu corespunde cu Cuvântul, atunci este falsă. Dar mai întâi este Cuvântul, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Astfel este El atotprezent. EL a vorbit aici și a împlinit-o în Canada. Amin! Vedeți, El este prezent oriunde. Dar mai întâi trebuie să fiți născuți din nou. După ce v-ați născut din nou, aveți credință în Cuvânt. Până atunci vă veți împotrivi Cuvântului. Dacă aveți doar o înclinație religioasă sau o cunoștință parțială (sectantă) nu veți reuși niciodată să vă identificați cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu veți putea.

Trebuie să vă nașteți din nou și „nașterea din nou“ aduce după sine credința. Bine, acum după ce ați primit credința, această credință biblică, atunci vă aflați într-o poziție corectă în poziția de creștere. Știți că mulți oameni se duc la altare și se roagă: „DOAMNE, iartă-mă“ și peste ei vine o experiență de sfințire, o experiență cu Dumnezeu. Ei stau în fața altarului și triumfă. Voi vă întoarceți și spuneți: „Lăudat să fie DOMNUL, am primit ce am dorit.“ Nu, voi ați început doar să intrați pe poziție, de aici încolo vă veți ridica tot mai sus. Mai mult nu se face la început. La început se pune baza (fundamentul). Este la fel ca la construcția casei când se toarnă fundația, iar voi ați spune: „Am făcut-o.“ Vedeți, deocamdată s-a pus doar baza pe care veți zidi casa. Acum va trebui să zidiți casa.

Acum avem tema despre care am vorbit în dimineața aceasta. E drept, că la o casă, mai întâi trebuie turnată fundația. Care este fundamentul creștinismului? Crede Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta

este fundamentul vostru. Apoi veți începe cu creșterea. Veți începe să construiți pe acest fundament mai departe. La construcția unei case se fac mai întâi stâlpii și alte corpuri purtătoare de sarcini. Frații de aici, fratele Wood, ceilalți dulgheri și antreprenori ne pot spune cum se construiește o casă, dar eu vă voi spune cum puteți să vă construiți casa voastră duhovnicească în care poate locui Dumnezeu. EL vrea să vă facă asemănători Lui. EL dorește ca să deveniți oglindirea Lui, să reflectați ființa Sa. Voi știți că în vechime se scotea aur, înaintea inventării cuptoarelor de topit, și ei trebuiau să-l bată afară din minereu. Ei îndepărtau zgura și celelalte metale. Apoi băteau mai departe, îl învârteau și îl băteau din nou. Indienii o fac și astăzi. Când spun ei că aurul este suficient de curat, fără zgură? Când acela care bate metalul prețios, se vede pe sine însuși ca într-o oglindă. Atunci e curat și limpede când omul care îl bate se vede în el ca în oglindă. Acesta este modul procedurii lui Dumnezeu. EL scoate aurul din mocirlă, îl bate prin Duhul Lui cel Sfânt, îl întoarce și îl bate până va putea vedea în aceasta, oglindirea Sa proprie; și pentru aceasta suntem noi chemați ca să reflectăm pe Fiul lui Dumnezeu. Acum suntem chemați ca să facem lucrarea Lui. EL a spus în Ioan 14, 7+12:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu ...“ Atunci veți începe să reflectați lucrările lui Hristos. Dar unii din noi încearcă să facă lucrările lui Hristos, înainte ca ei să posede reflecția lui Hristos în ei. Aici este nenorocirea. Noi găsim cazurile acestea pretutindeni. Voi știți lucrul acesta și eu știu aceasta. Noi vedem poticniurile acestea pe toate drumurile. Noi găsim grămezi de vechituri și rebuturi de predicatori și creștini. Cauza este că ei nu au intrat în sfințenia aceasta în mod corect. De ce sunt eu în dimineața aceasta aici? Ca să învăț această comunitate mică, cât și pe mine, cum putem noi deveni o locuință vie a Dumnezeului Celui viu. Câți vor să fie o astfel de locuință? Locuința Dumnezeului Celui viu. Deci, asta este ceea ce trebuie să facem. Și cum începem? Aveți credință în Cuvânt și să vă nașteți din nou – acesta este fundamentul! După ce ați turnat fundamentul locuinței adăugați ceva la credința voastră. Apostolul Petru spune: „Uniți cu credința.“ Mai întâi aveți credință, apoi adăugați la această credință fapta. Fapta prin putere este un alt stâlp. Întâi se face fundamentul, apoi credința. Apoi adăugați la

credința voastră, faptele. Chiar aici se poticnesc majoritatea dintre noi. Da, lăsați să urmeze faptele după credință. Cu aceasta nu vreau să spun ca să duceți o viață veselă, voi știți, ca femeie sau ca bărbat, etc. Asta nu are nimic de-a face cu aceasta. Biblia ne spune (în Evanghelia după Luca): „Din El ieșea o putere.“ Așa scrie? Dacă vrem să ne asemănăm Lui atunci trebuie să avem putere. Prima cântare pe care am iubit-o din cântările acestea mari, a fost: „Să fim ca Isus.“ Bine, dacă vreau să fiu ca Isus, atunci trebuie să primesc putere, iar eu să fiu un conducător de trecere al puterii Sale spre oameni, pentru că de la El a ieșit o putere spre oameni. Înainte de a putea da ceva mai departe, trebuie mai întâi să fi primit ceva. Dacă nu ați primit nimic, nu va curge nimic din voi. Nu ar fi nimic acolo din care să se transforme ceva. Dacă ar încerca cineva să scoată din noi fapte cu putere, C.E.C. - ul nostru ar răspunde: „Nu are acoperiri.“ Nimeni nu ia un C.E.C. fără acoperire. Unii te consideră creștin, iar mâine te vede afară că te porți ca un păcătos de rând. De aici nu se scot fapte cu putere. Așa este. În noi trebuie să fie fapte curate, apoi vom primi puterea pe care o vom adăuga la credința noastră. Acesta este următorul strat de pe fundament. Dar mai întâi trebuie să aveți credință. Numai credința goală nu va rezolva nimic. Apostolul Petru spunea: „... uniți credința cu fapta.“ O cauză a lipsei de putere poate fi, pentru că multe biserici vă învață în ziua de azi, că nu ați avea nevoie de putere, pentru că faptele acestea ar fi fost rânduite doar pentru Biserica de la început. Ei spun: „Nu aveți nevoie de așa ceva; singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să vă înscrieți în comunitatea noastră. Da, zilele acelea au trecut.“ Fapte – oricine știe ce înseamnă cuvântul FAPTE; și noi trebuie să le posedăm. Dacă a ieșit din El o putere, pentru ca femeia bolnavă să se vindece, acum, El așteaptă aceeași putere de la Biserica Sa, pentru că El este exemplul nostru. Dacă El a avut puterea faptelor, și a dat-o oamenilor, El așteaptă de la noi, să le dăm oamenilor mai departe, și ce sunt faptele? Fapta este tărie – putere. Unii dintre voi nu cred nici măcar în puterea lui Dumnezeu. Ei spun: „Asta a trecut. Unicul lucru pe care trebuie să-l faceți, este să vă înscrieți în carte. Indiferent dacă sunteți botezați sau numai stropiți, asta este totul ce trebuie să faceți voi.“ Dar apostolul Petru spune aici: „Să adăugăm la credința noastră fapta.“ Aici apostolul Petru vorbește despre clădirea

casei lui Dumnezeu, a Templului Său. Pentru zidirea credinței noastre trebuie să posedăm fapte cu putere. Așa e bine. Fapte pentru toată lumea.

Acum 20 de ani am predicat în comunitatea domnului Lily. Acolo am luat textul unde Domnul Isus spunea: „Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei“, îi compara cu măreția lui Solomon. Priviți crinul! Floarea aceasta crește din pământ și se alimentează în fiecare minut din pământ. Ce face crinul cu hrana aceasta? Ce face cu puterea aceasta pe care o absoarbe din pământ? O prelucrează. Crinul oferă o priveliște frumoasă pentru oricare admirator. Crinul se deschide pentru miere, albina vine și adună partea cuvenită. Crinul nu se plânge de unde să ofere nectarul pentru albină. Ce s-ar întâmpla dacă ar veni o albină și s-ar zice: „Nu-i nici o acoperire“, nu este miere. Albina s-ar zgâria în cap și ar zice: „Ce fel de crin o mai fi și acesta?“

Când vine un om din lume și încearcă să găsească mântuirea într-o biserică care învață că zilele biblice au trecut, timpul minunilor a fost doar pentru prima Biserică; o va păți ca Jack Coe, care a mers într-un restaurant și a cercetat ofertele culinare, apoi a făcut comanda necesară. EL a zis: „Eu doresc un steak.“ Apoi a primit ca răspuns: „Domnule, aceasta a fost pentru ieri, azi nu mai avem acest meniu.“ El a trebuit să iese afară pentru că oferta scrisă nu era în realitate. El putea să meargă foarte bine în alt restaurant unde se găsea acest meniu. Un om duhovnicesc, necesită pentru creștere tot mai multă hrană. El trebuie să primească în sine Cuvântul lui Dumnezeu. Eu cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. „DOMNUL a încărcat o masă cu hrană unde sfinții Lui se hrănesc. EL invită un popor sfânt, un popor ales: „Veniți și mâncați.““ EL ne hrănește cu mană cerească. EL ne dă tot ce necesităm. E minunat să te hrănești la masa lui Isus! EL are totul, iar Biserica primește partea necesară. Biserica Dumnezeului Celui Viu este zidită din astfel de oameni desăvârșiți în cunoștința DOMNULUI Hristos. Deci noi trebuie să fim purtătorii faptelor cu putere prin credință. Eu am spus că primul lucru mângâitor și atractiv la un crin este mirosul lui. Crinul nu este egoist. Acesta are miros și-l împarte în jurul lui. Pentru a dărui acest miros mediului înconjurător, crinul

trebuie să posede acest miros. El poate dăruia nectar de miere care se naște și se transformă în floarea lui. Pentru a se exprima ca o floare de o frumusețe rară, el trebuie mai întâi să posede această frumusețe. Înainte de a vă afirma cu fapte puternice, prin credință, trebuie să le posedăți. Deci la credința voastră trebuie să adăugați fapte. Amin! Ați înțeles? Noi am putea vorbi mult despre asta, dar timpul nu ne permite.

Mai întâi trebuie deci să aveți credință, apoi fapta, iar a treia treaptă sau însușire este cunoștința. Cunoștința nu înseamnă înțelepciune lumească, pentru că aceasta este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Cunoștință, pentru a deosebi lucrurile. Ce să deosebim? Ce-i drept și ce-i nedrept. Cum judecăm noi după ce am unit cu credința fapta, iar la faptă și cunoștința? Voi veți deosebi dacă Cuvântul este adevărat sau nu. Dacă veți pune toate doctrinele la o parte și tot ce pretindeți a fi, atunci ați primit cunoștința de a-L crede pe Dumnezeu. „Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat și fiecare om este găsit mincinos.“ Vedeți, acum primiți cunoștință. Aceasta este cunoștința cea mai scumpă. Voi nu aveți nevoie de patru diplome universitare, pentru că aceste însușiri vă sunt dăruite de Dumnezeu ca să le clădiți pe fundația credinței și să ajungeți la statura deplină în Hristos, un om viu în Dumnezeu. Adăugați deci cunoștință — cunoștința a Cuvântului Său. Voi trebuie să credeți astfel prin această cunoștință, că Dumnezeu poate împlini făgăduințele Lui. Țineți tare la Cuvânt prin credință, că zilele minunilor nu s-au sfârșit.

Avraam a mai crezut încă și când avea 100 de ani. El nu s-a intimidat prin necredință și a privit la făgăduința lui Dumnezeu. Vedeți cât de imposibil se auzea Cuvântul acesta. Aici un bărbat de aproape 100 de ani, care aștepta un copil care urma să se nască în casa lui, dintr-o femeie care avea și ea aproape 90 de ani. Trecuseră aproape 50 de ani – fără rod. El a trăit cu ea de când era o fată tânără. Dar acum trupurile lor erau fără vlagă, puterea bărbătească uscată iar trupul de mamă a Sarei era mort. Însă împotriva tuturor prejudecăților, Avraam avea cunoștința, că lui Dumnezeu Îi este posibil să împlinească toate făgăduințele date. Acum, vai, dacă ați primit această cunoștință, atunci adăugați-o la credința voastră. Dacă ați primit putere și tărie, atunci uniți-o cu credința voastră. Dacă ieșiți pe stradă, purtați-vă ca un

creștin, lucrați ca un creștin, uniți purtarea voastră cu credința. Dacă aveți cunoștință atunci nu veți spune: „Bine, eu voi căuta acum dacă textul acesta este corect. De exemplu dacă textul din Fapte 2, 38 corespunde cu Matei 28, 19.“ Bine, dar să nu adăugați nimic, pentru că nu ați primit încă cunoștință. Ce vreți să faceți? Nu ați primit încă cunoștință suficientă, pentru ca să știți atât despre Dumnezeu, că Biblia nu se contrazice. Lăsați-o așa cum este. Nu spuneți altceva în plus. Dar dacă credeți că Scriptura nu se contrazice atunci veți vedea prin descoperirea lui Dumnezeu, că întregul Cuvânt se compune din taine scrise, și numai prin cunoștința de Dumnezeu vi se descoperă. Atunci când puteți confirma fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu cu un „Amin“ uniți aceasta cu credința voastră. Oh, vă veți afla deja pe drumul cel bun cu o creștere corelată. Astfel vă veți dezvolta într-o creștere sănătoasă. Cu ce? Cu credință și tărie și apoi cu cunoștință. Vedeți cum se clădește acest om duhovnicesc? Observați că nu este o altă cale pe lângă cea biblică. Acesta este drumul în statura perfectă de om mare în Hristos. Dacă deosebiți, dacă ați ajuns să judecați, atunci judecați corect; judecați dacă e bine sau rău să credem Cuvântul lui Dumnezeu. Decideți dacă e bine sau rău să slujești lui Dumnezeu sau unei doctrine. Judecați dacă este corect sau nu, să primești nașterea din nou sau să te înscrii doar într-o comunitate. Veți începe să judecați corect. Când vă spune un predicator: „Zilele minunilor s-au sfârșit.“ Totuși Biblia spune: „Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci.“ Acum care din acestea o veți crede? Dacă ziceți: „Eu stau de partea lui Dumnezeu“, atunci nu o spuneți numai așa, ci ceva în voi – credința voastră – vine la suprafață. Asta este. Credința voastră vă spune: „Eu știu, El este același. Eu l-am trăit cu cei din trecut.“ Nu s-a găsit încă o putere care să vă poată despărți de El. „Eu știu că El este Realitate.“ Adăugați această cunoaștere credinței voastre. Depuneți-o pe fundația aceasta. Chiar atunci înaintați bine în Împărăția lui Dumnezeu. Acum ați ajuns la punctul acesta, asta este bine. Dar într-o zi poate vă spune un predicator: „Aceste lucruri pe care le citiți în Biblie, au fost gândite pentru o altă vreme.“ Ei explică că noi nu avem nevoie în timpul acesta de lucrurile acestea scrise. Dar noi știm că avem nevoie de ele. Ei spun: „Vindecare și vorbire în limbi nu mai au valabilitate pentru zidirea bisericii. Noi nu avem nevoie de ele.“ (Mi-am notat aici un text

dar nu știu dacă trebuie să-l citesc deja). Dar unii oameni spun: „Noi nu știm dacă trebuie să mai credem astăzi așa ceva.“ Ei au nevoie doar de un program bine pregătit și consideră că ar trebui să mergem la un psihiatru ca să ne trateze mintea, dacă suntem capabili să expunem ceva în fața oamenilor, dacă suntem suficient de inteligenți pentru executarea acestei slujbe. Ei spun: „Eu cred că avem numărul cel mai mare de ascultători, noi clădim organizația noastră!“ Dar noi nu înființăm sau sprijinim nici o organizație. Eu nu sunt aici pentru organizarea unei organizații religioase! Hristos nu m-a trimis niciodată pentru înființarea unei organizații. Hristos m-a trimis ca să zidesc oameni până la statura de om mare în Hristos, ca ei să ajungă o construcție solidă prin Cuvântul Lui, pentru chemarea oamenilor în poziția aceasta. Nu pentru a ajuta o organizație să devină o denominațiune mai mare, ci să ajut la zidirea indivizilor în postura de fii și fiice a lui Dumnezeu. Acesta este scopul.

Uniți cu credința voastră tăria și fapta, cu fapta cunoștința. Bine, acum veți ajunge într-o poziție precisă. Atunci când ei spun: „Bine, noi nu trebuie să primim azi așa ceva“, totuși noi trebuie să-l credem pe Dumnezeu. Scriptura nu poate minți, și nu există nici o tâlcuire proprie prin voia oamenilor, spune Biblia. Voi trebuie să credeți Cuvântul în felul cum este scris. Trebuie să aveți în posesia voastră aceste lucruri. Singurul drum pe care puteți ajunge la aceasta este; să aveți cunoștința dumnezeiască. Cunoștința venită de la Dumnezeu va confirma Cuvântul scris.

Vedeți, trebuie să credeți și nu trebuie să aveți doar o credință aparentă. Este o mare deosebire între un pom cu rădăcini și un băț înfipt în pământ. Eu mă gândesc la Psalmul 1, al lui David unde spune: „EL este ca un pom sădit lângă un izvor de apă.“ David știa despre deosebirea între un pom sădit și un băț înfipt. Ca un stejar bătrân, el a fost plantat, el se leagănă încolo și încoace, este bine plantat. Acolo este și un băț înfipt, voi nu știți ce se întâmplă cu el. El nu are rădăcini, nu are fundație. Vedeți? Astfel o pățesc oamenii care se întorc de la seminarul teologic. Ei spun: „Doctorul X m-a ordinar ca predicator.“ Indiferent cine a fost persoana aceea, ea nu are valoare. Hristos va renăscut prin credința voastră. Voi sunteți născuți din nou.

După ce te-ai născut din nou, El așteaptă de la tine, să adaugi aceste lucruri la credința ta. Acum mergem în aceeași direcție mai departe.

Noi vorbim despre altceva, despre cunoștința dumnezeiască. Și-a pierdut Biblia astăzi importanța ei? Vedeți, o mulțime de oameni pretind că Biblia nu cere exact ceea ce spune. Dar dacă Dumnezeu mă păzește și mă face atent asupra păcatului meu; dacă sunt un fiu a lui Dumnezeu, El o face cum zice Scriptura: Dacă faci ceva greșit, El te avertizează. Dacă Domnul este atât de corect cu fiecare în parte, te îndreaptă și te păzește, cu cât mai mult va veghea El asupra Cuvântului Său care este exemplul nostru, El însuși este Cuvântul:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai cu slava singurului născut din Tatăl.“

Cuvântul este descoperirea lui Isus Hristos; Biblia ne spune astfel, Hristos Domnul este descoperit în Cuvântul Său. Și dacă El te păzește când încalci legile Lui și te îndreaptă spre pocăință și iertare, cu cât mai mult a păzit El Cuvântul Său care te condamnă, dacă nu vrei să te întorci? Eu cred într-o cunoștință curată prin Duhul Sfânt. Cunoștința prin Duhul Sfânt va sublinia și întări fiecare text biblic cu un „Amin“ hotărât. Dacă întâlnești lucruri în Biblie care vi se par că se contrazic, atunci ședeți odată jos și adânciți-vă în Cuvânt prin rugăciune; și primul lucru pe care-l veți observa este cum începe Duhul Sfânt să lucreze. După un timp veți vedea cum se leagă una cu alta și cum primiți lumină și claritate. Aceasta este cunoștința. Unii afirmă în zilele noastre: „Bine, bine, Biblia spune că El este același, ieri, azi și în veci.“ Dar biserica spune: „Într-o oarecare măsură El este același.“ Prin asta ați creat însă o prăpastie adâncă. Nu, El este același! Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci! În El nu este modificare sub nici o formă. EL locuiește în mijlocul Bisericii Sale și face aceleași lucrări ca și atunci. EL a zis: „Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea“, pentru că El a zis: „EU voi fi cu voi până la sfârșitul veacului.“ Altă dată a zis: „Lucrările pe care le fac Eu să faceți și voi.“ Mai departe El a mai zis: „EU sunt Vița, voi sunteți

mlădițele.“ Mlădița trăiește numai prin viața viței. Tot ce se petrece în viață este exprimat prin roada mlădițelor. Lăudat să fie Dumnezeu! Atunci este Hristos același în viața voastră, când se naște viața lui Isus în ființa voastră. Amin. Cunoștință, dar nu în felul lumii, asta se înțelege. Nu tot felul de păreri contradictorii. Știți, credința nu poate fi dovedită cu mintea. Dumnezeu îți descoperă o lucrare anumită care se va împlini; dar orice om de știință poate să-ți spună contrariul, că așa ceva nu se poate, însă tu Îl crezi pe Dumnezeu. Mintea firească nu crede. Biblia ne spune ca să lăsăm mintea firească la o parte. Credința nu se gândește, credința nu poate să se gândească. Credința nu are nevoie de dovezi. Credința știe ce-i cu ea. Credința lucrează și ține cu tărie fără să se clinească. Eu nu mă tem ce zic unii sau alții, credința nu se poate schimba. Ea este stabilă. Așteaptă, așteaptă, așteaptă, ea nu joacă nici un rol, este numai bine ancorată.

Dumnezeu i-a spus lui Noe lucruri care se vor întâmpla, și el a crezut. EL le-a spus apostolilor, lucruri care se vor întâmpla precis, ei trebuiau să aștepte puterea și Rusaliile; ei au stat și au așteptat, bazați pe Cuvântul DOMNULUI. Asta se numește cunoștință, nu știință lumească, ci cunoștință cerească; și dacă Dumnezeu este izvorul oricărei cunoștințe cerești, atunci credeți Cuvântul și veți înțelege totul prin Cuvânt.

Din cauza acestei probleme cu impozitele, în care a fost implicată biserica, sau în care am fost implicat eu, unul dintre bărbați mi-a spus într-o audiență, că nu s-a găsit nimic care să se poată pedepsi. Eu am spus: „Dacă nu ați găsit nimic greșit, atunci de ce nu mă lăsați în pace?“ El a făcut câțiva pași și a început să vorbească cu mine despre unele texte din Scriptură. El a spus: „Domnule Branham, eu cunosc bine Biblia.“ Eu am spus: „Sunt bucuros să aud așa ceva.“ El a spus: „Eu aș vrea să știu, ce fel de vrăjitorie e asta cu batistele acelea pe care tu le trimiți și primești bani pentru asta; vrăjitoria asta ca să te rogi peste batiste și să le trimiți la bolnavi; aceste batiste binecuvântate cum le numești tu. Și apoi mai primești bani pentru ele.“ Eu am spus: „Nu, domnul meu, eu nu primesc bani pentru așa ceva.“ El a zis: „Dar asta e vrăjitorie.“ Eu am zis: „Dumneavoastră o numiți vrăjitorie? Cu câteva clipe în urmă mi-ați spus că cunoașteți Biblia.“ El a zis: „Așa așa este.“ Am zis: „Citează-mi atunci Faptele 19, 11-12.“ El s-a prins

singur în știința lui și a încercat apoi să schimbe tema. Am zis: „Atunci citează-mi Ioan 5, 14.“ El nu a putut. Am zis: „Atunci Iacov 5, 14.“ El nu a reușit. „Cunoașteți dumneavoastră Ioan 3, 16?“ Aceasta este știință, deșteptăciune, cunoștință lumească. El a zis: „Domnule Branham, dumneavoastră încercați să sprijiniți cazul acesta cu Biblia, iar noi îl cercetăm prin legile statului nostru.“ Eu am zis: „Domnule, nu sunt legile noastre ancorate în Biblie? Numai atunci sunt ele corecte.“ Amin! E adevărat, trebuie să ai cunoștință, nu lumească, ci cunoștință duhovnicească a Cuvântului. Voi știți ce spune Dumnezeu. Să faceți așa cum spune El. Atunci este bine. După ce ați primit această cunoștință și puteți crede toate aceste lucruri, adică că El este Același care nu se schimbă, indiferent de timp. Cuvântul spune așa, atunci veți sprijini fiecare Cuvânt cu un puternic „Amin“, asta e bine, uniți asta cu credința voastră. Dacă încearcă să vă spună cineva că Biblia și-a pierdut puterea și că povestea cu botezul cu Duhul Sfânt nu există, așa ceva să nu uniți cu credința voastră. Nu se potrivește cu Biblia. Așa ceva nu merge, este insuficient. Este ca și cum ar arunca cineva lut pe o piatră care nu se lipește. – Se va sfărâma. Alți oameni caută să vă influențeze: „Astăzi nu poți să mai dai crezare Bibliei.“ Fiți atenți! Ați auzit astea de multă vreme, exprimarea aceasta: „Nu putem să dăm crezare Bibliei.“ Acum, dacă aveți așa ceva de gând, atunci să nu uniți asta cu credința pentru că nu va merge. Întreaga clădire se va prăbuși. Biblia este Cuvântul întreg și rămâne întreg prin puterea Duhului Sfânt, vreau să spun în felul cum este zidul din cărămidă și din mortar. Mortarul leagă fiecare cărămidă, încât clădirea este bine încheată. Cu toții știm că o cameră vulcanizată ține mai bine decât una cu petice. Prin frecare și căldură, peticul cel vechi se desprinde de pe cameră. Vedeți, acesta este motivul în ziua de azi la mulți oameni, ei încearcă să cârpească Cuvântul, ei încearcă să bazeze cunoștința lor pe înțelepciune firească, caută să lipească petice cu lipici lumesc, dar dacă apare încercarea, ei spun: „Cred că am lucrat greșit.“ Atunci iese aerul din cameră și ei se găsesc pe geantă. Toate bătăile voastre în palme, săritul în sus și în jos nu va ajuta la nimic. Oamenii vă vor vedea din nou în groapa mocirlei. Asta este. Dar dacă stați pe stâncă cu căldura Duhului Sfânt, atunci sunteți un tot unitar. Dacă stați pe fiecare fâgăduință a lui Dumnezeu până când sunteți una

cu Acesta, uniți apoi aceasta cu credința voastră. Dacă nu faceți așa, atunci mai bine să nu adăugați nimic. Unii din voi, vin și spun: „Nu putem crede Cuvântul.“ Să nu uniți așa ceva cu credința. Așa ceva spun numai acei a căror fundație s-a sfărâmat. Cum s-a întâmplat cu Osea, cum am auzit așeară, când a văzut fundamentul stricat al aceluși om. Nu a fost bine. Ei spun: „A fost numai pentru cei doisprezece apostoli.“

Într-o seară am fost acolo jos la fratele Wright, unde mai era un predicator. El era în companie cu alți cinci predicatori, iar eu am vorbit cu ei. Unul dintre predicatori s-a ridicat și a spus: „Eu aș vrea să vă spun ceva, oameni dragi. Oh, eu cred că voi sunteți oameni cumsecade.“ Eu am spus: „Aici șede unul. Fii atent!“ Juni Jackson. Chiar la sfârșitul discuției, el a vorbit despre Dumnezeu. Predicatorul celălalt de-abia a așteptat să ia cuvântul și s-a ridicat și a spus: „Eu vreau să vă spun, că domnul Branham este un antihrist“, și el a vorbit mai departe în felul acesta. Unii din predicatori s-au ridicat. Eu am zis: „Așteptați o clipă, să nu spuneți nimic, frații mei. El este singur, iar noi suntem în grup. Lăsați-l în pace acum, el m-a jupuit și a lovit în mine.“ Chiar și eu așteptam ca să-i răspund ceva dar nu știam ce să fac. El repeta: „Domnul Branham este un antihrist“, continuând să spună tot felul de lucruri. De exemplu: „Biblia spune: botezul prin Duhul Sfânt a fost numai pentru cei doisprezece apostoli. Numai ei au primit botezul cu Duhul Sfânt.“ Apoi s-a legat de vindecări spunând: „Numai cei doisprezece au avut darul tămăduirii. Noi vorbim numai unde Biblia vorbește și stăm tăcuți unde tace Biblia.“ Eu am așteptat până când s-a săturat de vorbit, aproape o jumătate de oră, apoi am zis: „Așteaptă te rog o clipă. Eu am scris cam multe aici. Dă-mi posibilitatea ca să-ți răspund.“ După ce m-am ridicat am zis: „Domnul acesta afirmă că el vorbește numai acolo unde vorbește Biblia – biserica lui învață așa – și tace acolo unde tace Biblia; voi sunteți cu toții martori.“ Ei au zis: „Da.“ Am zis: „Reverendul susține că numai cei doisprezece au fost prezenți la pogorârea Duhului Sfânt. Biblia mea spune însă că de prima dată au fost 120 de persoane. Amin!“ Aruncați de la voi astfel de cunoștințe, vedeți? Am zis: „Deci, atunci nu a primit nici apostolul Pavel pe Duhul Sfânt deși el susținea că l-a primit. Când s-a dus Filip în Samaria, cei de acolo erau botezați în

Numele DOMNULUI Isus iar Duhul încă nu se pogorâse peste nici unul din ei și ei au trimis după Petru și Ioan. Aceștia au venit și s-au rugat cu samaritenii prin punerea mâinilor, atunci Duhul Sfânt s-a pogorât peste ei. Eu am auzit de la reverend că numai cei doisprezece ar fi primit Duhul Sfânt. În Fapte 10, 44 citim: „Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.“ Eu am spus: „Biblia vorbește încă, dar unde rămâne biserica ta?“ Ea mai este încă la: „S-ar putea.“ Vedeți, asta este corect. Eu am spus: „Referitor la vindecarea divină, dumneavoastră ați susținut că numai cei doisprezece apostoli au posedat darul vindecării. Dar Biblia ne spune că Ștefan, unul din cei șapte diaconi s-a dus în Samaria, a scos mulți draci și i-a vindecat pe bolnavi, iar în oraș era bucurie mare – și el nu era unul din cei doisprezece apostoli. El nu era apostol, el era diacon.“ Amin. Am zis: „Pavel, la fel nu era unul din cei doisprezece apostoli care au fost prezenți de Rusalii având totuși darul vindecării. Priviți numai la darul vindecării, cam treizeci de ani mai târziu apostolul Pavel vorbește corintenilor despre darul vindecării care trebuie să fie activ în mijlocul acelor ce formează trupul DOMNULUI. Cunoștința pe care o primiți din cărțile voastre nu vă ajută; cărțile acelea sunt bune de aruncat la gunoi. Veniți la acest Adevăr, la singurul despre care DOMNUL spune: „EL este același, ieri, azi și în veci!“ și spuneți „Amin!“ Asta nu era numai pentru cei doisprezece apostoli, ci pentru toți. Dacă veți primi felul acesta de credință, dacă credința voastră va putea spune un „Amin“ în urma oricărui subiect biblic spuneți: „În ordine“, și să uniți aceasta cu fundamentul adică cu credința voastră.

A patra treaptă – se numește înfrânarea. Uniți cu credința înfrânarea. Deci mai întâi trebuie să aveți credință. Mai întâi de toate trebuie să o posedați. La credința aceasta să adăugați faptele, fapte care rezultă din credința adevărată. Aceste fapte să le uniți cu cunoștința. Deci, toate acestea să le faceți călăuziți prin cunoștința dumnezeiască. Acum trebuie să mai adăugați înfrânarea. Înfrânarea nu înseamnă că oricine de aici trebuie să înceteze acum cu băutura alcoolică. Nu, nu. Înfrânarea nu înseamnă o cură de dezalcoolizare, nu în cazul acesta. Asta este o înfrânare biblică și nu una firească. Înfrânarea prin Duhul Sfânt. Înfrânarea firească se încadrează la lupta

împotriva firii pământești. Dar noi vorbim despre înfrânare în Duhul Sfânt. Asta înseamnă că vă țineți limba în frâu ca să nu fiți un palavragiu, cum poți să controlezi temperamentul care vrea să se urce în sus când vă contrazice cineva. O, DOAMNE, mulți dintre noi se opresc aici înainte de vreme și nu mai pot continua. Ei nu mai pot înainta. Așa este? Și atunci ne mirăm de ce nu mai face Dumnezeu prin harul Său aceleași lucrări în mijlocul nostru așa cum a făcut-o în trecut. Uniți cu cunoștința, înfrânarea. Înfrânarea răspunde cu milă când ți se vorbește cu răutate (ură). Unii spun: „Voi sunteți numai niște fanatici religioși.“ Să nu săriți în sus și să amenințați cu pumnul, nu, să nu faceți așa ceva, ci răspundeți cu dragoste dumnezeiască, înfrânare și blândețe. Nu este acesta felul cum doriți să fiți? Dacă vă supără cineva să nu i-o întoarceți. Lăsați-L pe El să vă fie un exemplu. Atunci când satana a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu transformă aceste pietre în pâine.“ DOMNUL Isus putea să facă lucrarea pentru a arăta că El este DOMNUL Dumnezeu, dar El poseda înfrânarea. Când L-au numit Beelzebul, El a zis: „EU vă iert.“ Așa este? Ei L-au scuipat în față, ar fi dorit să-I smulgă barba și au spus: „Coboară de pe cruce!“ EL a spus: „Tată, iartă-i că nu știu ce fac.“ EL poseda darul, El era Darul. EL știa toate lucrurile pentru că „în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii“ (Col. 2, 9). Ei L-au văzut făcând minuni, pentru că El le spunea oamenilor starea lor nepotrivită așa cum se întâmplă și aici. Ei L-au legat de ochi și L-au lovit pe tot corpul spunând: „Proorocește-ne cine Te-a lovit, atunci Te vom crede!“ Dar El era „Înfrânarea“ și poseda înfrânarea. Acum dacă dumneavoastră ați primit această înfrânare, atunci uniți-o cu credința voastră. Dacă voi veți continua fără încetare să fiți obraznici, să vă certați și să rămâneți în starea aceasta, eu vă rog să nu uniți stările acestea cu credința voastră, că în felul acesta nu merge. Noi nu putem să vulcanizăm una cu cealaltă. Nu veți putea lipi o bucată de cauciuc pe o bucată de fier. Nu. Asta nu merge. Nu, totul trebuie să fie elastic ca și cauciucul. Dacă credința voastră cât și înfrânarea se aseamănă, dacă sunt preluate în Duhul Sfânt și sunt asemănătoare cu ale DOMNULUI Isus atunci veți intra într-o legătură armonioasă cu El. Veți fi adăugați în trupul DOMNULUI. Dacă înfrânarea voastră izvorăște din înfrânarea Lui, dacă cunoștința voastră face parte din cunoștința Lui, atunci să o

uniți cu credința voastră. „Eu am venit ca să fac voia Ta, DOAMNE!“ Cu Cuvântul Tatălui, El l-a biruit pe satana. „Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul nu va trece.“ Vedeți, dacă ați primit o astfel de cunoștință, ea se va uni cu credința voastră. Dacă ați primit adevărata înfrânare pe care o posedă El, acestea se vor uni. Dacă însă nu veți posedă aceasta ci numai una făcută de oameni, adică o credință după un model tradițional sau o înfrânare fățarnică, spunând de exemplu: „Acesta trebuie lovit, dat afară, dar nu putem că este rușinos, că ne vor pune în ziar“, să știți că această înfrânare nu corespunde modelului despre care vorbește El în Sfânta Scriptură. Să nu încercați unirea acestei înfrânări cu credința, nu merge. Dar dacă înfrânarea voastră este transmisibilă, aceasta vă dă pacea. Lăsați toată starea explozibilă trecutului. Înfrânarea autentică prin Duhul Sfânt se unește bine cu credința.

Nu este de mirare dacă comunitățile creștine nu se mai înțeleg. Dacă eu le citesc: „Pocăiți-vă și fiecare să fie botezat!“ Biblia ne spune: „În Numele DOMNULUI Isus Hristos“, iar un om, care crede cu severitate în Sfânta Treime o respinge și spune: „Acest bătrân antihrist, este unul din organizația; „Isus-Only“ (Isus-singur).“ Fiți atenți, eu nu observ nici o înfrânare. De ce nu veniți și spuneți: „Frate Branham aș vrea să-mi explici lucrul acesta.“ Veniți și ascultați, atunci sunteți siguri pe urechile voastre. Când veți pleca de aici, veți primi claritate și harul Lui vă va călăuzi în tot adevărul. Dar dacă veți umbla din loc în loc și vă bazați pe vorbele oamenilor, nu veți ajunge la nici un rezultat corect. Dacă faceți astfel, înseamnă că nu aveți înfrânarea Bibliei ca să puteți răspunde oricui cu blândețe. După ce ați primit această înfrânare, uniți-o cu credința voastră.

Apoi doresc să adăugați răbdarea la credința voastră – a cincea treaptă. „Dacă ați primit credința, atunci rezultă răbdarea“, spune Biblia. Răbdarea este o însușire care se unește și se clădește bine în această construcție. Cred că știți că Dumnezeu poate folosi numai material bun pentru construcția Templului Său. Vedeți, noi avem de multe ori un așa zis „scurt circuit“ între noi, fraților. Cercetați-vă unde stăm. Noi avem în mijlocul nostru bucurii pentru că posedăm credință. Dar dacă nu ajungem la lucrurile acestea, atunci nu ne poate adăuga DOMNUL la Templul Său, în trupul Bisericii. EL nu poate să ne aducă

aici. Dacă avem și celelalte lucruri, atunci alunecăm cu ele. Răbdare, pentru ce? Ce fel de răbdare? Mai întâi trebuie să aveți răbdare cu Dumnezeu. Dacă aveți o credință adevărată atunci veți avea și o răbdare adevărată, pentru că din credință rezultă răbdare. Dacă Dumnezeu vă spune ceva, atunci credeți, nu? Înseamnă că ați primit răbdare. Poate ziceți: „Ieri seară L-am rugat ca să mă vindece, dar azi sunt la fel de bolnavă ca și ieri.“ O, ce răbdare puțină! Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam, iar după 25 de ani încă nu era nici un semn de împlinire, dar el credea. El era răbdător cu Dumnezeu. Avraam trăia înaintea lui Dumnezeu și Îl avea în continuu în fața ochilor săi. Lăsați ca El să vă fie cel mai apropiat, să vă fie cel mai dorit. Nu veți putea trece pe lângă El, priviți spre El. EL a dat făgăduințe și tot El le va împlini. Aceasta este poziția corectă.

Noe avea răbdare. El avea într-adevăr răbdare duhovnicească. DOMNUL i-a spus: „Voi distruge lumea prin apă“, iar Noe a predicat mesajul acesta 120 de ani. El avea răbdare, deși până atunci nu plouase încă niciodată. Dar Noe avea răbdare.

Dumnezeu va pune și răbdarea voastră la probă. Așa este. După ce vorbise cu Noe, DOMNUL a zis într-o zi: „Noe, Eu vreau să intri acum în corabie. Voi face ca animalele să intre pe rând. EU vreau ca tu să intri mai întâi, să te urci la geamul de sus de unde poți privi afară. Acum să intri înăuntru. EU vreau să le mai spun o dată oamenilor. Măine se va întâmpla ceea ce am predicat 120 de ani. Să le mai spui o dată.“ Care era primul semn? Noe intrase în corabie. Încă nu ploua. Dar Noe se pregătea pentru ceva ce nu văzuse niciodată. În ziua următoare, Noe a mai vorbit o dată cu familia lui, cu cei din neamul lui și tuturor acelor ce lucraseră la corabie. „Măine veți vedea ceva ce nu ați mai văzut niciodată, pentru că tot cerul se va înnegri, tunete și fulgere vor cutremura pământul. Sabia lui Dumnezeu va zgudui universul. EL va judeca societatea aceasta de păcătoși care m-a respins în acești 120 de ani. Fiți atenți și vedeți.“ Unii din semicredincioși au stat deoparte și nu au vrut să intre. Așa cum știți, pe aceștia îi avem și azi. Ei au venit și au spus: „Bătrânul acesta poate are dreptate, noi vom aștepta și vom vedea încă câteva zile.“ Dimineața următoare, în loc de nori negri ieșise din nou soarele ca și altădată. Noe intrase însă în corabie cu celelalte persoane credincioase. Noe s-a uitat prin geam

și a zis: „Încă nu se vede nici un nor.“ Cineva s-a apropiat de corabie și a zis: „Ha, ha, știam că ești unul din acei fricoși. Văd că vă adunați în corabia aceasta.“ Dar Noe avea răbdare și a zis: „Dacă nu se întâmplă azi atunci se va întâmpla mâine.“ Așa este. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus lucrul acesta! „Când ți-a spus Dumnezeu lucrul acesta, Noe?“ „Acum 120 de ani, de aceea sunt acum aici.“ Și noi așteptăm ceva. Vedeți, între timp am constatat că DOMNUL îngăduie ca și Biserica să aștepte în vremea aceasta, dar totul se va împlini, să nu vă îngrijiți de lucrul acesta. DOMNUL veghează asupra Cuvântului Său. De mulți ani ați așteptat învierea morților. Ea va avea loc, să nu vă faceți griji. Domnul a făgăduit învierea. Poate vă veți odihni și dumneavoastră puțin înainte de a avea loc, dar la vremea hotărâtă vă veți trezi, veți învia. EL a făgăduit-o și se va împlini totul. Voi știți ce numim noi odihnă după această viață. Ceea ce numim noi moarte este doar o odihnă sau somn scurt în Hristos. Moarte în Hristos nu există. Moartea și viața nu conviețuiesc împreună. Noi ne vom odihni, iar din somnul acesta nu ne pot trezi prietenii noștri. EL este singurul care ne poate trezi. „EL va striga iar eu îi voi răspunde“, a zis Iov. Iov se odihnește acum de 4000 de ani. Să nu vă faceți griji, el va învia. El mai așteaptă încă.

Noe aștepta, a patra zi se apropia de sfârșit – nici urmă de ploaie. În ordine, totul se va împlini. Pot auzi cum vine soția lui Noe spunând: „Ești sigur dragul meu?“ „Să nu spui așa ceva.“ El avea răbdare, pentru că avea răbdarea, avea și putere. El avea cunoștință, știa deci că Dumnezeu avea dreptate. El se putea înfrâna. El nu devenise nerăbdător și nesigur, spunând: „Nu știu ce să mai spun. Am pierdut orice onoare.“ Nu, nu. El avea răbdare. Dumnezeu a făgăduit-o și tot El va împlini lucrarea, este lucrarea Lui. Pot să văd cum a venit fiul lui și spunea în timp ce-l mângâia pe tatăl său peste părul alb, știți doar că el trecuse de 100 de ani: „Eu știu că ești un patriarh bătrân. Eu te iubesc, tată, însă e posibil că tu te-ai înșelat puțin?“ „O, nu, nu!“ „Cum așa?“ „Dumnezeu a spus.“ „Bine tată, acum ședem deja de 6 zile aici în corabia aceasta uscată. Aceasta este izolată pe dinăuntru și pe dinafară cu smolă și toți anii aceștia am lucrat numai la asta, iar tu ai stat acolo și ai predicat, ai îmbătrânit și ai chelit astfel. Acum stai aici și încerci să spui ceva, iar oamenii ne batjocoresc și aruncă cu

fructe stricate în corabie. Vezi ce-i de făcut acum.“ „Ai răbdare, fiule.“ „Ești sigur?“ „Va ploua.“ Nora bătrânului Noe vine și spune: „Tată, tu ști ...“ „Va ploua.“ „Dar noi așteptăm de atâția ani, noi am pregătit totul, acum o săptămână ai spus că va ploua în curând. Acum stăm aici înăuntru, ușile toate sunt închise. Noi umblăm pe aici, soarele arde tot așa de tare.“ „Dar va ploua!“ „Dar de unde știi tu asta?“ „Dumnezeu a spus așa.“ Acum dumneavoastră dacă ați primit făgăduința lui Dumnezeu în felul acesta, atunci uniți-o neapărat cu credința voastră. Dar dacă nu ați primit-o în felul acesta, atunci să nu o uniți. Nu va merge. Nu va da roade la nici o vindecare sau o altfel de lucrare. Materialul trebuie să se potrivească cu baza cu care va fi vulcanizată. Așa este. Trebuie să uniți răbdarea cu făgăduința lui Dumnezeu. Noe a crezut și a avut răbdare 120 de ani cu Dumnezeu.

Și Moise a avut răbdare cu Dumnezeu. „Moise, Eu am auzit strigătul poporului Meu, am văzut necazurile lor. EU voi veni și îi voi elibera. EU te voi trimite la ei.“

Între Moise și Dumnezeu s-au lămurit lucrurile repede, iar DOMNUL îi arătase lui Moise strălucirea Sa. Apoi Moise a zis: „Acum mă duc.“ După ce văzuse o dată măreția lui Dumnezeu, vedeți, el avea credință. DOMNUL i-a zis: „Ce ai în mâna ta, Moise?“ El a zis: „Un toiag.“ Dumnezeu a zis: „Aruncă-l acolo!“ Toiagul se transformase într-un șarpe. Moise se speriasse. Dumnezeu a zis: „Ridică-l, Moise! Dacă fac din toiag un șarpe înseamnă că pot face și din șarpe un toiag.“ Amin! Dacă DOMNUL ne-a dat viață naturală înseamnă că El îmi poate da și viața duhovnicească! Dacă Dumnezeu îmi acordă prima naștere, înseamnă că mi-o poate da și pe a doua. Amin! Dumnezeu poate să vindece trupul meu printr-o vindecare divină. EL poate să mă învieze spre lauda Sa în ziua învierii, chiar și acum în timpul acesta ne-a demonstrat El lucrul acesta.

„Eu pot să arunc acest toiag, și va deveni șarpe; Eu pot să-l transform înapoi în toiag.“ „Prinde-l de coadă și ridică-l!“ Moise s-a aplecat și l-a luat – și era un toiag. Atunci a început Moise să primească cunoștință despre Dumnezeu. „Ce s-a întâmplat cu mâna ta, Moise?“ „Nimic.“ „Atunci pune mâna în piept.“ „Bine, ce s-a întâmplat cu ea?“ era albă ca zăpada de lepră. „O, DOAMNE, mâna mea!“ „Pune mâna din nou în piept, Moise.“ El a pus din nou mâna

care devenise din nou curată ca înainte. Moise a unit aceste fapte cu credința lui. Apoi a coborât în Egipt unde a avut loc prima confruntare. El a venit și a spus: „DOMNUL Dumnezeu a spus: „Lasă poporul Meu să plece, faraone! Ar trebui să înțelegi că eu am venit ca un reprezentant al lui Dumnezeu. Tu trebuie să mă ascuți.““ Faraonul a zis: „Să ascult? Știi tu cine sunt eu? Eu sunt faraon. Să ascult eu de un sclav?“ Moise a zis: „Dacă nu vei asculta, vei muri. Tu poți să alegi una din acestea.“ De ce? El știa despre ce vorbește. El avea o însărcinare. El fusese în prezența lui Dumnezeu care Îi vorbise. El avea acum credință. El știa și cunoștea misiunea sa. „Tu vrei să te ascult? Pleacă de aici.“ „Bine, dar am să-ți arăt ceva.“ El a aruncat toiagul care se prefăcuse în șarpe. „Oh“, a zis faraonul, „asta-i o vrăjitorie ieftină. Veniți aici Iane și Iambre. Aruncați și voi toiagele voastre.“ Ei le-au aruncat și acestea au devenit șerpi. El a zis: „Acum bătrânule, tu vii aici la un egiptean, la faraonul egiptenilor cu câteva șiretlicuri ieftine.“ El credea că aici e vorba de șiretlicuri, de citirea gândurilor sau telepatie spirituală. „Tu vii aici, dar noi putem face același lucru.“ Ce se întâmplase cu Moise? El nu a zis: „O domnule faraon, îmi pare rău domnul meu. Eu vreau să fiu sclavul tău.“ Nu! El era tare. Amin! El a rămas pe loc. Dumnezeu vorbise, nu exista îndoială în inima lui. „Păstrează-ți liniștea. Eu vreau să-ți arăt ceva, Moise.“ Atunci când faceți tot ce v-a poruncit DOMNUL, chiar dacă vi se pare ciudat, totuși să rămâneți liniștiți. Să aveți răbdare. Moise a zis: „Voi știți, atunci când a fost pusă baza credinței mele, eu am primit și răbdarea necesară, astfel eu vreau să aștept și să văd ce va face Dumnezeu.“ Moise a stat în fața șerpilor care căutau să se înghită reciproc. Dar deodată, șarpele lui Moise înghițise pe toți ceilalți. Moise avea răbdare. „Cei ce așteaptă pe DOMNUL, își vor înnoi puterea. Ei se vor ridica cu aripile lor ca vulturii. Ei vor umbla fără să obosească.“ Așteptați numai pe Domnul. Aveți răbdare! Moise a scos cu răbdare poporul Israel din Egipt. În conflictul său cu faraon, Moise a așteptat. Apoi s-a dus în pustiu. Este numai o călătorie de vreo trei sau patru zile, numai 40 de mile, acolo unde s-a dus el; și a așteptat 40 de ani. Răbdare cu toți răzvrățiții, răbdare, așa e bine.

Și noi ar trebui să avem răbdare unii cu alții. Câteodată suntem așa de nerăbdători între noi. Eu cred că ar trebui să fim ca Moise. Moise

avea răbdare cu poporul. Vedeți, asta i-a determinat pe unii să nu fie de acord cu el. Dacă încercați să faceți ceva – așa cum am încercat și eu, ca să transmit mesajul către Biserică din locul acesta și să veghez asupra fiecărui mădular, până va ajunge fiecare la statura de om mare în Hristos, să știți că asta este o lucrare grea. Eu am încercat să am răbdare în toți acești 33 de ani, deși unele femei își mai taie părul (este tot aceeași problemă). Eu am răbdare și aștept. Eu trebuie să am răbdare. Dacă nu aveți privirea în unele lucruri adânci, atunci să nu încercați să pășiți înainte. Chiar în vremea când societatea rebelă s-a ridicat împotriva lui Moise, nemai având răbdare, chiar atunci l-au făcut pe Moise să facă ceva fără răbdare. Dar când s-a întâmplat acest lucru, Dumnezeu s-a săturat de ei. EL a zis: „Desparte-te de ei, Moise! Vreau să distrug toată mulțimea aceasta și să fac un început nou.“ Moise s-a aruncat în spărtură (breșă) și a zis: „O, DOAMNE, să nu faci asta.“ De ce? Nerăbdarea cu poporul care se revoltase împotriva lui l-a determinat să procedeze astfel. Eu aș vrea să știu dacă am putea face și noi astfel. Dacă nu puteți, atunci să nu încercați să zidiți la credința voastră, pentru că nu s-a schimbat încă nimic în viața voastră. În felul acesta se unește o însușire cu fundația (credința) și în felul acesta trebuie unită fiecare însușire cu credința primită. Dacă nu veți uni însușirile acestea în mod corect, nu veți ajunge niciodată la statura de om mare în Hristos, adică o locuință a Dumnezeului Celui viu. Încă nu aveți răbdare, răbdare între voi.

Cei trei evrei au avut răbdare, sigur că da. Dumnezeu îi asigurase cu Cuvântul Său: „Să nu vă închinați înaintea zeilor.“ Dar ei au avut răbdare și au așteptat împlinirea făgăduinței. Ei au zis: „Dumnezeul nostru este în stare de orice, noi nu vrem să ne închinăm statuilor sau tablourilor împăratului.“ Să știți un lucru: DOMNUL va da iarăși o răbdare în zilele de pe urmă. Viața aceasta, și așa nu înseamnă atât de mult. Dumnezeu va trezi din nou răbdarea iar atunci când vom fi puși să ne închinăm în fața unui tablou nu vom accepta aceasta. „Noi vom da cezarului ce este a cezarului“, dar dacă va fi cazul ca cezarul să lucreze împotriva lui Dumnezeu, atunci DOMNUL este pentru noi pe locul întâi, pentru că Dumnezeu a zis: „Să nu vă închinați acestui tablou“, și noi nu vom face lucrul acesta. „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze iar dacă nu va face lucrul acesta, noi totuși nu ne

vom închina tabloului.“ Împăratul a zis: „Na bine, acolo este un cuptor.“ „Bine“, a spus el, „eu cred că în noaptea asta va ploua tare și va stinge focul“, dar totuși nu s-a întâmplat. Dar ei au avut răbdare. Dimineța următoare, ei au fost aduși în fața judecății unde ședea Nebucadnețar; el a zis: „Acum băieți, sunteți dispuși să mă recunoașteți ca împăratul vostru?“ „Sigur că da împărate, să ne trăiești.“ „Atunci să vă închinați în fața tabloului meu.“ „O, nu, așa ceva nu.“ „Atunci trebuie să ardeți. Voi sunteți bărbați înțelepți și cuminiți. Voi sunteți de mare ajutor acestei țări, ați fost o binecuvântare pentru noi. Voi nu puteți înțelege că eu nu doresc lucrul acesta, dar eu am semnat un decret și eu trebuie să respect semnătura și sigiliul meu. Eu nu doresc ca voi să ardeți acolo în cuptor. Oameni buni ce-i cu voi?“ „Noi știm că totul se aude așa de frumos, dar Dumnezeu nostru este în stare să ne elibereze.“ Ei au avut răbdare. S-au dus pe rampă; unul l-a privit pe celălalt în față: „E bine așa? E bine. Noi am primit răbdare.“ Ei au înaintat un pas. Dumnezeu nu era acolo, doi pași, - El nu era acolo, trei pași, - patru pași, cinci pași; ei au mers până la mijlocul cuptorului. Ei au avut răbdare, și totuși El nu era acolo. Focul le-a ars legăturile, dar când au ajuns în fundul cuptorului, Domnul era în mijlocul lor. Ei au avut răbdare.

Cu Daniel s-a întâmplat același lucru. Daniel a avut răbdare, el nu a vrut să cedeze. Ce făcea el? Deschidea geamul spre Ierusalim și se ruga, pentru că aceasta era o cerință. El avea răbdare. El îl aștepta pe DOMNUL pentru că știa că Dumnezeu este în stare să-și respecte Cuvântul. Ei l-au aruncat în groapa cu lei și au zis: „Bine, acum să te mănânce leii.“ El a zis: „În regulă.“ El avea răbdare. De ce? „Eu l-am așteptat neîncetat pe Dumnezeu. Și dacă trebuie să-L aștept mai mult de 1000 de ani, în zilele din urmă voi învia din nou. Acum am primit răbdare și vreau să-L aștept.“ Apostolul Pavel avea răbdare. Sigur că da! Vedeți ce trebuia să facă apostolul Pavel. Pentru că vorbim acum despre răbdare; cum a fost la oamenii de la Rusalii? Ei primiseră însărcinarea directă ca să aștepte, până vor primi putere de sus. Cât timp? Întrebarea nu este, cât va dura această așteptare. Ei aveau răspunsul: „Așteptați aici până ...“ Ei s-au dus sus și au zis: „În ordine, fraților, e posibil ca puterea Duhului Sfânt să vină în 15 minute peste noi, iar noi toți vom putea începe slujba încredințată.“ Dar

primele 15 minute trecuseră – nu se întâmplase nimic. O zi trecu – nimic, două, trei, patru, cinci, șase, șapte zile – nimic. Unii din ei poate au zis: „Nu credeți că am primit deja făgăduința?” „Nu, nu.” „E mai bine dacă veniți afară, fraților.” Și satana a zis: „Voi știți că ați primit deja ceea ce doriți. Mergeți și începeți-vă slujba.” „Nu, nu, noi nu am primit încă ceea ce dorim, pentru că El a spus, ce se va întâmpla în zilele de pe urmă.” „Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului aceasta DOMNUL...” Asta este despre ceea ce am vorbit (Isa. 28, 11). EL a vorbit și numai asta contează. Voi o veți obține, dacă sunteți convinși, că va veni. „Noi știm că va veni, căci Tatăl nostru a promis-o.” Ei au așteptat nouă zile iar în a zecea zi ei au primit, pentru că au avut răbdare să aștepte. Acum, dacă ați primit și voi răbdare, după ce Dumnezeu v-a dat o făgăduință iar această făgăduință o găsiți scrisă în Biblia voastră, și credeți că: „Asta-i pentru mine“, atunci așteptați. Dacă răbdarea aceasta vă aparține, atunci adăugați-o la credința voastră. Vedeți cât de mult v-ați urcat deja pe drumul acesta. Așa este. La fel trece și ceasul vieții, tot înainte. În ordine, adăugați răbdarea aceasta credinței primite, și închipuiți-vă pe El în fața ochilor și amintiți-vă, că EL este Acela, care a dat făgăduința. Nu eu am dat făgăduința, nici predicatorul nostru (fratele Neville); nici un alt predicator care este aici; nici un preot sau papă, nici un om de pe pământul acesta. Dumnezeu nostru a dat făgăduința și El este în stare să se țină de Cuvântul dat. Bine. Dacă ați primit credință și știți că Dumnezeu a făgăduit și ziceți: „Frate Branham, eu sunt bolnav, eu am nevoie de vindecare, mă simt foarte rău.” Primiți făgăduința! Acesta este darul, care v-a fost dat, dacă puteți crede. „Bine“, ziceți voi, „eu cred.“ Atunci uitați, căci totul s-a împlinit. Totul a trecut. Aveți răbdare. Dacă nu ați primit răbdare, atunci toată această clădire va începe să se sfărâme. Nerăbdarea, graba va strica totul. Dacă nu ați primit răbdare și nici o virtute de fapte bune ca să le adăugați la credința voastră (despre care spuneți, că o posedați), atunci cel puțin nu adăugați nerăbdarea la credința voastră pentru că vă strică toată clădirea. La fel dacă nu aveți credință și vreți să trăiți doar prin fapte, la fel nu va ieși nimic. Așa vei spune tu: „Așteaptă puțin. Se poate. Poate pe undeva totul este fals. Se poate ca Dumnezeu nici să nu fie

Dumnezeu. Poate nici nu există Dumnezeu.“ Vedeți, așa veți rupe lucrarea în jumătate. Dar dacă ați primit credință adevărată, atunci uniți aceasta cu fapte vrednice de credință, cunoștință adevărată împreună cu înfrânare și răbdare. Astfel vă mișcați în direcția cea bună (în sus).

A șasea: adăugați evlavia. Evlavia trebuie adăugată. Ce înseamnă EVLAVIE? Eu am căutat în patru dicționare și nu am găsit însemnătatea acestui cuvânt. Apoi m-am dus la fratele Jefferies și am căutat împreună într-un lexicon. Evlavios înseamnă a fi asemenea lui Dumnezeu. După ce ați primit credință, fapte, cunoștință, răbdare sau înfrânare, atunci să fiți asemenea lui Dumnezeu. Poate veți spune: „Asta nu mai merge, frate Branham.“ Ba da, merge și asta. Lăsați-mă să vă citesc unele texte biblice. O clipă vă rog. De exemplu Matei 5, 48. Noi vom lua textul acesta și vom vedea ce ne spune și dacă ni se cere ca să fim asemenea lui Dumnezeu. Voi știți că Biblia ne spune: „Voi sunteți dumnezei.“ Isus a spus asta. De ce? Toate lucrurile care sunt în Dumnezeu, sunt și în voi. Matei 5, 48. „De aceea să fiți evlavioși“. (Ce este evlavios)? La fel cum este și Tatăl nostru în ceruri. Mai întâi trebuie să urcați drumul ca să puteți deveni desăvârșiți. Toate aceste lucruri trebuie mai întâi să le uniți cu credința primită. Numai după aceea vom urca mai sus. EL vă roagă acum ca să fiți desăvârșiți – asta înseamnă a fi evlavios – a fi asemenea lui Dumnezeu; fii și fiice a lui Dumnezeu. Așa este. Cât de multe se pot spune la subiectul acesta. Vrem să ne îndreptăm spre textul biblic din Efeseni cap. 4 ca să vedem ce ne spune scrisoarea către Efeseni despre tema aceasta. Să cităm deci Efeseni 4, 11-12: „Și El a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci.“ (Amintiți-vă seara de ieri: nu încercați să luați slujba aproapelui). „Pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților.“ (Și voi o citiți tot așa? Care desăvârșire este aici amintită? A sfinților. Cine sunt sfinții? Cei preasfințiți). Acei care au început bine de jos, „În vederea lucrării de slujire“ (slujire lui Isus Hristos). „Pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge cu toții la unirea credinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.“

Desăvârșiți! Primiți evlavia. La credința primită trebuie să adăugați evlavia. Vedeți, va trebui să începeți de jos; cu fapte, cunoștință, apoi

înfrânare, răbdare, iar acum ați ajuns la evlavie. Timpul acesta aproape s-a sfârșit pentru serviciul acesta, dar cred că știți acum ce înseamnă EVLAVIE. Voi cântați cântecul:

„Să fim ca Isus
Să fim ca Isus
Pe pământ doresc să fiu ca El
În toată călătoria pe pământ
De pe pământ până-n veșnicie
Rog numai un lucru, să fiu ca El.“

Aceasta înseamnă evlavie: când L-au lovit pe un obraz, El a ținut și partea cealaltă. Când L-au batjocorit, El nu a răspuns și nu i-a certat. Vedeți, asta înseamnă să fi divin (sfânt). EL se gândea numai la poziția care trebuia s-o ocupe. „Eu vreau să fac numai voia Tatălui Meu.“ Așa a spus Fiul lui Dumnezeu. După ce urcăm toate aceste trepte, treaptă după treaptă, pe urmă ajungem la statura de om mare în Hristos; un fiu a lui Dumnezeu. Creșterea aceasta trebuie s-o faceți astfel, urcând treaptă după treaptă, iar ținta nu o veți ajunge numai dacă ați perindat tot urcușul acesta. Amintiți-vă de cioara cu pene de porumbel. Să nu uitați. Să nu încercați să adăugați astfel de lucruri la credința voastră până nu v-ați născut din nou, altfel nu veți reuși. Singuri nu veți reuși niciodată să faceți ceva. Veți încerca multe variante, dar toate se vor strica. Dar dacă într-adevăr v-ați născut din nou, veți deveni fără nici o întârziere un porumbel, și nu va trebui să adăugați nimic. Totul vi se adaugă. În ordine? Deci noi vrem să ajungem la desăvârșire.

A șaptea, lăsați-ne să adăugăm dragostea frățească. Asta e bine. Dacă ați primit această dragoste, atunci puneți-vă în locul fratelui dumneavoastră. Poate veți spune: „Fratele a păcătuit împotriva mea.“ Petru a întrebat: „Să-l iert de șapte ori pe zi?“ DOMNUL Isus a zis: „De șaptezeci ori șapte.“ Vedeți, asta se numește dragoste frățească. Acum dacă un frate este într-o stare mai critică, voi să nu fiți nerăbdători cu el, nu, în orice caz fiți bun cu el. Nu demult mi-a spus cineva: „Cum poți crede aceste lucruri în felul acesta și totuși să te duci la sectele acestea să le vestești Evanghelia?“ Trebuie să ai dragoste frățească, răbdare cu ei, înfrânare, cunoștință ca să înțelegem ce cred ei și cum să ne apropiem de ei. Asta e. Virtutea care este în tine face ca

Cuvântul care iese din tine să fie cu milă, cu răbdare și încredere în Dumnezeu, că într-o zi îi va scoate și pe ei la liman.

Apoi urmează treapta cea mai importantă. Aceasta se numește milă (dragoste față de aproapele tău), asta înseamnă dragoste. Dragostea este piatra de încheiere. Vă rog să se facă de cunoscut pe benzi și oriunde, că ce voi zice nu este ca învățătură. Dar vreau cu ajutorul lui Dumnezeu să vă arăt că, atunci când Dumnezeu a scris prima Biblie, a fost în cercul animalelor în cer. EL începe cu o fecioară și sfârșește cu Leo, „Leul.” Și dacă citiți în a 6-a și a 7-a Pecete, veți găsi, că atunci când s-au deschis celelalte peceti, cercul animalelor avea semnul racului, cel care a crucificat peștele. Acesta este timpul racului, în care trăim. Și următoarea care deschide Pecetea, descoperă leul – aceasta este a doua venire a lui Isus Hristos. EL a venit de prima dată printr-o fecioară. A doua oară va veni ca: „Leu”. Eu nu știu dacă vom mai avea timp în dimineața aceasta, să vă arăt, că aceste urme se găsesc în piramide – a 2-a Biblie care a scris-o Dumnezeu. EL a scris-o și a pus-o într-o piramidă. Și a treia (Dumnezeu este desăvârșit în trei), s-a făcut El Însuși Cuvântul. Amintiți-vă vă rog (cred că mulți dintre voi au fost soldați în Egipt) piramida nu are încă piatra de încheiere. Încă niciodată n-a avut piatră de încheiere.

Noi avem în țara noastră dolari. Dacă vă uitați la bancnotele acestea, veți constata că pe partea dreaptă se află un vultur cu steagul american. Acolo scrie: „Pecetea Statelor Unite.” Pe partea cealaltă vedem o piramidă cu o piatră mare de încheiere în care observăm un ochi de om; de partea asta scrie: „Pecetea cea mare.” Dacă națiunea aceasta este mare, atunci de ce Pecetea cea mare nu este pecetea națiunii? Dumnezeu a rânduit astfel ca ei să mărturisească despre lucrarea aceasta oriunde. Într-o zi am vorbit cu un medic și el mi-a expus părerea lui despre vindecarea divină. Noi stăteam pe stradă. El a zis: „Domnule Branham, tu îi încurci numai pe oameni. Nu există vindecare decât prin medicină.” Din întâmplare m-am întors și am văzut un semn pe mașina lui (salvarea), adică un șarpe pe un toiag (ca și la farmacie). Am zis: „Atunci de ce nu îndepărtați semnul acela de pe mașina dumneavoastră, pentru că semnul acela dovedește că Dumnezeu este Medicul și Salvatorul omenirii.” Orice medic bun crede lucrul acesta. Șarpele pe stâlp – Moise a ridicat șarpele în pustie

și a zis: „Priviți spre DOMNUL care vă vindecă orice boală“, iar ei priveau spre șarpele acesta și au fost vindecați. Totuși cei mai mulți medici vorbesc împotriva vindecărilor divine dar însuși semnul lor vorbește împotriva concepției lor! Națiunea noastră spune că acum nu mai există aceste lucruri și batjocoresc lucrarea lui Dumnezeu, dar banii lor mărturisesc că pecetea aparține întregului univers a lui Dumnezeu. Ați văzut ochiul acela care privește de sus de pe bancnota de dolar? Aceasta este Pecetea cea Mare! Piatra de încheiere nu a fost așezată încă pe piramidă. Piatra este deasupra piramidei. Ei nu au înțeles lucrarea. De ce? Piatra de încheiere a fost respinsă, Capul principal – Hristos. Și totuși într-o zi se va întâmpla. Dacă veți construi această locuință, acest trup; vedeți că începe cu credința ca fundament, apoi vine fapta, cunoștința, înfrânare, răbdare, evlavie, dragoste de frați. Ce se întâmplă? Veți aștepta Piatra de încheiere care se numește dragoste, pentru că Dumnezeu este dragoste, El veghează peste toate, El este puterea în toate aceste virtuți. Exact asta este El. Vedeți, eu v-am amintit toate aceste lucruri, dar acum se apropie adierea Lui în valuri spre noi. Ce este? Este Duhul Sfânt care coboară în mijlocul nostru. Duhul lui Hristos. Duhul Sfânt sudează această lucrare. Ce lucrare se face, ce se construiește? O Biserică desăvârșită pe care se va așeza Piatra de încheiere! Totul a fost prezentat în cele șapte biserici prin cei șapte trimiși. Totul a început cu mult timp în urmă. Unde a fost înființată Biserica? Când a fost întărită Biserica de Rusalii? Prin apostolul Pavel. Steaua Bisericii Efes a fost Pavel. A doua Biserică era Smirna, căreia i-a fost rânduită fapta prin credință. Ireneu era omul care ținea sus Evanghelia predicată de apostolul Pavel în vremea lui. Următoarea epocă este Pergam. Martin era omul trimis de Dumnezeu, apărător hotărât al Cuvântului scris. Pavel, Ireneu, Martin și apoi în Tiatira a fost Columb, trimisul DOMNULUI. Amintiți-vă, chiar de aici am început. După Columb când începuse inchiziția epocii întunecoase, a urmat Sardes, asta înseamnă moartea. Luther era mesagerul. Aleluia! Ce a urmat? După Sardes cu Luther a urmat Filadelfia, evlavie și sfințirea. Wesley predica sfințirea. „Voi trăiți prin credință“, spunea Luther. Wesley însă a învățat sfințirea. În epoca Laodicea a apărut și dragostea frățească. Noi credem mesajul despre venirea lui Ilie care va pregăti Biserica pentru venirea DOMNULUI Isus

Hristos. Așa este. Șapte epoci – șapte trepte. Dumnezeu construiește Biserica Sa ca pe o persoană individuală, o personalitate care Îi seamănă. Strălucirea și puterea lui Dumnezeu vine și ne sudează împreună. De aceea au rămas lutheranii în urma penticostalilor, la fel și urmașii lui Wesley. Ei nu au înțeles la vremea lor mersul lucrării. Vedeți, ei trăiau numai în curtea din afara templului. În felul acesta e posibil ca unii oameni să ajungă la o înălțime oarecare, iar apoi să cadă din nou. Dar există o categorie autentică de material bun, din care se construiește această clădire. „EU vreau să restitui“, zice DOMNUL!

Vă aduceți aminte de predica: „Mireasa ca pom“? Din pomul acesta au crescut și crengi confesionale, dar El le taie jos. Au apărut alte crengi, dar și acestea erau tot crengi denominaționale. EL le-a tăiat și pe acestea. Dar totuși sămânța acestui pom a crescut mai departe. În timpul serii va fi lumină. Asta va fi când va veni Hristos, adică Duhul Sfânt. DOMNUL Isus va veni și se va așeza în fruntea Bisericii, atunci El va trezi această Biserică care formează trupul Său. Acolo este trupul, așa cum Dumnezeu așteaptă ca fiecare din noi să crească în credință, la fel aduce El și Biserica Sa la creștere, iar Biserica din toate secolele formează la un loc marea Biserică. Vedeți, EL nu a cerut de la acești bărbați niciodată același lucru pe care-l aveau predecesorii lor în sarcină. EL nu cerea ceea ce era deja împlinit. EL ajută Biserica la creșterea ei la fel cum ajută pe fiecare în parte. Apostolul Petru pomenește aici mai întâi șapte însușiri sfinte: credință, fapte cu putere, cunoștință, înfrânare, răbdare, sfințire, dragoste frățească apoi dragostea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt. Hristos vine peste voi prin Duhul Sfânt. EL vă botează cu Duhul Său iar însușirile acestea vor fi pecetluite în voi pentru că Dumnezeu trăiește în acest templu, numit Templul cel viu al Dumnezeului celui viu. Atunci când un om posedă aceste însușiri, Duhul Sfânt va veni și va locui în El. Voi puteți vorbi în limbi sau să practicați vreun dar, care vi-l dă Dumnezeu. Puteți întreprinde orice, dar dacă aceste însușiri nu sunt ancorate în voi, înseamnă că sunteți încă departe de fundamentul credinței adevărate. Dar dacă aceste însușiri vor crește în voi și le adăugați la fundamentul credinței voastre, atunci veți fi un tablou viu. Veți fi o oglindire vie, mișcătoare. Voi știți că păgânii se închină înaintea zeilor – statuete

(dumnezei închipuiți), iar în închipuirea lor ei cred că acești zei vor răspunde. Așa ceva este păgânism. Asta o face biserica catolică. Ei se închină la tot felul de sfinți și la alte lucruri posibile. Ei au atâtea lucruri diferite; ei se închină și cred într-adevăr că acest drum închipuit este cel corect. Aceasta să fie o oglindire a Dumnezeului Celui Viu? Dar dacă noi nu ne închinăm într-o formă preînchipuită înaintea Dumnezeului celui Viu, ci avem o credință vie, fapte demne, cunoștință vie, răbdare și sfințenie, dragoste curată, atunci Dumnezeu va crea un om viu, o oglindire vie, statura și măsura de om mare în Hristos. Ce face acest om viu? El va face aceleași lucrări pe care le-a făcut și Isus. El merge pe același drum pe care a mers El, el va face aceleași lucrări pentru că nu se află într-o formă de închinare preînchipuită! El este o realitate care va fi confirmată. Știți ce vreau să spun? Priviți la aceste virtuți sfinte, la acest material de construcție care este un tip înspre trimișii și epocile Bisericii. În zilele acestea vom cerceta aceste virtuți și vom medita asupra lor și ce este în legătură cu ele. Vedeți că totul se potrivește atât de bine? Sigur că da. Este minunat să privești împlinirea acestora. Deci, aceasta este casa în care locuiește Dumnezeu, nu o clădire cu un clopot mare în vârful unui turn, ci „un trup Mi-ai pregătit.“ Un trup în care poate locui Dumnezeu, prin care poate lucra DOMNUL, prin care poate vedea, să vorbească, să lucreze. Amin! Unelte vii ale DOMNULUI. Dumnezeu umblă pe două picioare printre voi. Slavă DOMNULUI! „Calea celor sfinți este determinată de însuși DOMNUL.“ Dumnezeu locuiește în voi, „pentru că voi veți deveni scrisori scrise și citite de toți oamenii.“ Iar dacă viața care este în Hristos va locui în voi, atunci veți purta în voi viața pe care o avea Hristos în Sine. Așa este, cum am tot spus: luați și transferați viața unui piersic într-un măr, piersicul nu ar mai rodi piersici, ci mere. Sigur va avea mere. Este indiferent cum arată ramurile, el a primit viața din piersic. Voi luați viața dintr-un măr, o luați toată afară și printr-o „transferare de sucuri“, lăsați să treacă de la piersic la măr. Ce se întâmplă? El nu va mai rodi niciodată mere. Dacă va trece viața din piersic în măr, atunci nu va mai rodi mere. El va rodi piersici, deoarece are viața aceasta. Dacă ne privim pe noi înșine atunci nu vedem nimic decât o „roadă sălbatică“, un nevrednic, nu e nimic în noi, eram morți toți în păcatele și greșelile noastre. Noi

suntem toți în starea aceasta, dar dacă ne aplecăm și ne predăm înaintea Cuvântului, atunci DOMNUL poate transfera viața în noi, în Numele DOMNULUI Isus Hristos (pentru că nu s-a dat omenirii nici un alt nume sub cer prin care poate fi mântuită), iar viața lui Hristos va fi transferată în noi; atunci avem acel fel de credință, credință pe care o avea și Hristos. Credința DOMNULUI Isus nu s-a bazat pe dogmele fariseilor sau a saducheilor, nici pe prescripții a spălării diferitelor vase sau spălături. Baza Lui era Cuvântul lui Dumnezeu. Asta era, pentru că Hristos era Cuvântul, iar Cuvântul se făcuse trup omenesc. Dacă reușim să obținem acest transfer prin puterea Lui în așa fel încât părerea noastră dispăre, atunci credința noastră devine o credință adevărată. Aleluia! Viața lui Isus transferată în noi ne face să fim niște creaturi divine, o locuință în care Duhul Sfânt poate trimite razele Sale de binecuvântare și noi suntem o reflectare a vieții lui Hristos. Isus a zis: „Voi Mă condamnați pentru că am zis: Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Nu e scris în legea voastră: voi sunteți dumnezei? Nu spune asta legea voastră?“ Așa s-a întâmplat cu Moise sau cu Ilie sau cu ceilalți prooroci, care stăteau atât de aproape de Dumnezeu, încât Dumnezeu se putea transfera în ei, iar atunci când vorbeau, nu vorbeau ei, ci Dumnezeu. EL spunea: „Nu te teme ce vei vorbi, pentru că nu tu ești acela care vorbești, ci Tatăl care locuiește în tine, El vorbește.“ Cuvântul proorocului nu este de la omul care vorbește, pentru că acesta a murit pentru lume. Dacă moare un om, nu mai este viață în el. Voi îl îmbălsămați. Problema este, că foarte mulți oameni nu au fost niciodată îmbălsămați. Dacă luați sângele dintr-un om, atunci el este mort. Unica soluție este să introduceți alt sânge în el, și atunci poate își revine iarăși. Așa putem și noi să scoatem sângele acesta din noi, și apoi să introducem sângele lui Isus Hristos. Aceasta ne dă nouă CREDINȚA lui Isus Hristos; FAPTELE (puterea) lui Isus Hristos; CUNOȘTINȚA lui Isus Hristos; ÎNFRÂNAREA lui Isus Hristos; RĂBDAREA lui Isus Hristos; EVLAVIA lui Isus Hristos; DRAGOSTEA DE FRAȚI a lui Isus Hristos; și DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU care este Isus Hristos! EL este Capul care vă supraveghează! Picioarele voastre stau pe fundamentul credinței! Amin! Și supravegheați de Cap! Asta este. Aceasta este STATURA DE OM MARE ÎN HRISTOS – dacă omul posedă aceste virtuți.

Dumnezeu prezintă Biserica Sa ca pe o mireasă – o fecioară – aici. Și așa cum a adus pe fiecare ca și pe fiul Său în această Mireasă, așa a călăuzit El Biserica Sa prin toate epocile, până când această Biserică va deveni desăvârșită, care este oglindirea Lui. Picioarele mele se mișcă. De ce? Pentru că mintea mea dorește lucrul acesta. Mâna mea nu se poate mișca, pentru că piciorul meu trebuie să se miște. Luther nu putea să facă lucrările pe care le facem noi acum; și nici metodiștii nu erau în stare, ei aveau o altă sarcină. Vedeți, picioarele se mișcă la dorința capului. Capul nu va zice niciodată: „Picioarelor; acum trebuie să deveniți mâini. Urechilor; voi trebuie să deveniți ochi.“ În fiecare epocă, Dumnezeu a așezat aceste lucruri în Biserica Sa formând pe fiecare ființă în așa fel încât fiecare trebuia să posede aceste însușiri. Când această „ființă“ va fi desăvârșită, atunci Biserica va fi gata pentru răpire. Atunci această „ființă“ devine slujitor a lui Dumnezeu în Biserica DOMNULUI, care va fi gata de răpire. Slavă lui Dumnezeu! Vedeți ce vreau să spun? Aceasta este lucrarea Lui.

Apostolul Pavel s-a ridicat și a așezat fundamentul. Ireneu a zidit mai departe, mesagerul următor la fel, etc, până acum în epoca de sfârșit. Dar era tot același Duh. Același Duh care locuiește în mine și spune: „Mână, întinde-te după această prăjitură“, poată să spună și: „Piciorule, fă un pas.“ Vedeți ce vreau să spun? Întreaga ta ființă va fi dominată și supravegheată de acest Duh, dar nu veți putea fi supravegheați de El înainte ca să posede cineva aceste însușiri. Ați auzit vreodată exprimarea? Acordați-mi atenția voastră: Un lanț este atât de tare cât este zala ei cea mai slabă. Este corect? Indiferent cât este de tare lanțul, dacă are o zală mai slabă, acesta este locul, unde se va rupe. Dacă voi ați obținut aceasta și cealaltă nu, tocmai acolo se va rupe. Vedeți voi? Voi nu puteți să mai adăugați ceva, dacă nu ați primit pe prima ca bază. Dacă vă predați DOMNULUI cu toată ființa voastră, atunci va curge Duhul DOMNULUI în aceste însușiri. Atunci sunteți un templu viu. Oamenii vă vor privi și vor spune: „Acesta este un om plin de cunoștința DOMNULUI, de credință în Cuvântul lui Dumnezeu, plin de înfrânare, răbdare, de milă, de dragoste frățească, de dragostea Duhului Sfânt care locuiește printre noi.“ Ce suntem atunci? Oameni spre care privesc necredincioșii și spun: „Acesta este un creștin. Acesta este un bărbat (sau o femeie) care știe despre ce vorbește. Noi

nu am mai văzut un astfel de om bun, milos, răbdător și cuminte.“ Voi sunteți pecetluiți. Pecetea se vede din ambele părți. Indiferent dacă veniți sau dacă plecați, se vede aceeași pecete. Vedeți? Dacă un bărbat sau o femeie posedă aceasta, atunci vine piatra de încheiere și îl pecetluiește pentru Împărăția lui Dumnezeu, acesta este Duhul lui Dumnezeu. Cuvântul se confirmă singur în fiecare din purtătorii Săi, care devin din pietre vii, un templu viu al Celui Prea Înalt, un exemplu viu al creștinismului. Acești oameni sunt ceea ce era Isus Hristos pentru că viața Lui există în ei; și trăiesc pentru Hristos și viața lor proprie este moartă, ei trăiesc ascunși în Hristos pentru Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Așa este. Voi vă considerați morți. Atunci sunteți născuți din El. Credință, fapte și celelalte însușiri vi se dau pe deasupra până când veți fi un exemplar viu pentru Hristos. Nu este minunat? Tot astfel a rânduit Dumnezeu și cele șapte epoci ale Bisericii, pentru a ne arăta cele șapte trepte prin care zidește pe ai Săi în chipul asemănător Lui. EL a creat o Biserică desăvârșită după chipul Său, iar la înviere acest chip desăvârșit va fi luat pentru a trăi în veci împreună cu El, pentru că ei sunt Mireasa. Este valabil pentru fiecare epocă. Se cercetează mai mult. Amintiți-vă de cele scrise evreilor de apostolul Pavel în cap. 11. Să mai citim ceva înainte de încheiere. Poate vă veți mira de textul acesta care îl voi cita. Eu citesc Evrei 11 și încep cu vers. 32:

„Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar mai ajunge vremea dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de proroci! Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gura leilor, au atins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați, unii ca să dobândească o înviere mai bună n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea, și au fost chinuiți. Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți, ei, de care lumea nu era vrednică – au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului ... Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au

primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi."

Ați înțeles? Acești oameni care și-au dat viața, s-au încrezut, ei ne așteaptă. De aceea trebuie să ajungă această Biserică la desăvârșire, pentru ca învierea să poată avea loc. Fiecare așteaptă până când Biserica DOMNULUI va ajunge la desăvârșire. Dar până la venirea DOMNULUI Isus Hristos, Biserica va scădea la număr devenind o minoritate neînsemnată. Este mult mai aspru, decât v-am spus eu, dar eu vreau să vă descriu, să fie ca o înțepătură de ac care vă aduce la ascultare. Biserica va ajunge la un punct culminant până când ea va deveni o minoritate pentru a putea îndeplini slujba, care i-a fost încredințată. Atunci când va reveni piatra de încheiere, totul va fi în așa fel pregătit, ca la o piramidă pământescă. Nu este doar o căciulă care se îndoaie la vârf. Ea are o îndoitură prin care se scurg apele. Când va veni piatra de încheiere, atunci Biserica va fi perfectă. Toate pietrele din această clădire sunt bine încheiate încât nici o lamă nu poate fi introdusă între ele. O greutate de multe tone este clădită una peste alta. Nimeni nu știe cum au fost clădite, dar clădirea există. Atunci când va reveni piatra de încheiere, piramida, trupul lui Hristos va fi pregătit; nu cunoștințe, învățături, sau altceva, ci va trebui să fie așa de asemănător lui Hristos, ca El și slujba aceasta să se potrivească perfect. Atunci va veni răpirea și plecarea acasă.

Vedeți, mai trăim acum în epoca Laodicea, în care Biserica va ajunge în starea cea mai josnică. Biblia ne spune că aceasta este singura epocă, în care DOMNUL se află în afara Bisericii. EL bate la ușă și încearcă să reintre în locuința Sa.

Dogmele și doctrinele L-au scos afară din propria Sa Biserică. „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi lua cina cu el și el cu mine.“ EL stă în această epocă, iar ei Îl împing, până Îl scot afară. Ei nu vor să mai aibe de lucru cu El. Voi vedeți încotro ne îndreptăm. Chiar acum la sfârșitul epocii Laodicea, totul a devenit atât de formal, încât toate aceste curente religioase, și catolicismul (care s-a întărit foarte mult) merge împreună și se va uni într-o mare biserică, într-o federație a bisericilor. Ei sunt toți la fel ca și catolicismul. Ei mai au o problemă, cu care trebuie să mai cadă de acord, aceasta este felul serbării cinei. Unica deosebire,

care îi oprește pe catolici și pe protestanți să se unească, este ordinea cinei. Biserica catolică spune: „Acesta este trupul meu.“ Și biserica evanghelică spune: „Asta înseamnă trupul meu.“ Catolicii au format din aceasta o liturghie. În timpul liturghiei, ei iau cina și speră, ca DOMNUL să-i ierte. Protestanții întâmpină iertarea prin credință și mulțumesc lui Dumnezeu la cină, că ei au primit iertarea. Protestanții spun: „Nouă ne-a fost iertat“, catolicii spun: „Noi sperăm iertarea.“ Aceasta este deosebirea dintre liturghie și cină. Ei o numesc liturghie, noi o numim cină. La liturghie se speră iertarea. La cină noi știm, că iertarea ne-a fost dată și Îi mulțumim Lui. Aceasta este singura problemă care îi mai oprește să se unească. Dar se va întâmpla și aceasta. Oh, cât de frumos apare. Vor ajunge la unire. De ce? Biblia ne spune, că ei își vor pune puterea la dispoziție, pentru a colabora împreună (Apocalipsa 17, 15-18). Exact așa cum spune Biblia, că o vor face, se va întâmpla, chiar săptămâna asta este programat să se facă ceva. Eu nu am nimic împotriva catolicilor sau împotriva protestanților. Voi, metodiști și bapțiști sau pentecostali, după ce vor fi intrate bisericile voastre în această federație a bisericilor, dacă vor construi arhiva cea mare a „Federației Bisericilor“ acolo la New-York, una asemănătoare cu cea de la „Națiunile Unite“ sau alte federații, atunci ei vor încerca să unească mai întâi pe toți protestanții. Catolicii sunt înțelepți în această privință, și acum acest papă încearcă într-o formă evlavioasă, unirea crezului catolic cu crezurile protestante, exact așa cum este scris în Biblie. Asta este. Iar protestanții vor cădea în cursa lor. Ei primesc liniile directe, ei primesc momeala. De ce? Pentru că ei nu posedă aceste însușiri sfinte. Cunoștință despre Cuvânt care este Adevărul; răbdare, „Cei ce așteaptă pe DOMNUL nu vor fi dați de rușine.“ Vedeți voi, ce vreau să spun? Așa cum a spus acum câteva zile un predicator metodist, când a vorbit despre această temă – și fiecare știe, prin ce a fost inspirată aceasta – și au încercat să introducă în școli sau biserici, o rugăciune anume care trebuia spusă. Părinții nu au fost de acord, ca la școală să fie zisă această rugăciune. Acest predicator metodist, era un om deștept. El s-a ridicat și a spus: „Aceasta este pe dos. Este împotriva concepției noastre.“ El știa cum să se comporte. El a spus: „În biserica noastră metodistă, mulți oameni vorbesc despre scandalul de la Hollywood, și 95 % dintre voi se uită

totuși la aceasta.“ Care este problema? Ei au lăsat una sau cealaltă dintre aceste virtuți. – Cu câteva zile în urmă am vorbit aici în această încăpere cu unul dintre birocrații bisericii celei mai mari acolo în Falls-City (și vedeți că epoca metodiștilor este cea mai aproape de a noastră, epoca penticostalilor). Acesta șede aici în dimineața aceasta. El este un lucrător și a făcut planul pentru clădirea noastră. El aparține de biserica metodistă din strada principală, unde fratele Lum este predicator. Acest birocrat a spus: „În St. Louis, Missouri, s-a făcut un sondaj într-o biserică metodistă (de trei sau patru luni) și s-a aflat că aproximativ 70 % din membrii acestei biserici fumează, iar 68 % beau băuturi alcoolice.“ – Un metodist! Cea mai uluitoare problemă este că, atunci când s-a făcut sondajul, și s-a comparat procentajul dintre femei și bărbați, femeile erau cu 70 % și bărbații cu aproximativ 50 %. Sunt mai multe femei care fumează și beau, decât bărbați.

Acum, ce ne spune Biblia despre femeile cu pantaloni scurți, care își taie părul sau ceva asemănător. Aceste lucruri nu sunt în voia lui Dumnezeu, mai ales dacă sunt practicate de femei care mărturisesc sfințenia, să joace cărți, sau alte lucruri, clevetiri, batjocuri, și nu sunt în stare să-și țină limba în frâu, ci povestesc și clevetesc peste tot. Și ce fac bărbații lor? Ei participă la fel la jocul de cărți, la golf, umblă pe jumătate dezbrăcați, cu haine dezgustătoare, iar anumite femei se plimbă cu ei. Nu este de mirare, că l-au învinuit pe acest predicator din închisori, cu ceva murdar. Eu nu cred că acest om a fost de vină. Ce a făcut el? Eu am uitat numele lui. Totuși, acum îmi amintesc de el: Dan Gilbert, predicator în închisori. Un bărbat s-a furișat la el acum câteva luni și l-a ucis, iar acum nevasta ucigașului urmează să nască un copil. Desigur, Dan este mort; ei nu mai pot să facă analizele sângelui la copil. Ea a spus, că este însărcinată de Dan și că ar fi copilul lui Dan. Eu cred asta tot atât de puțin, cum cred că o cioară are pene de porumbel. Eu cred că este o minciună. Eu cred că, Dan Gilbert a fost un om a lui Dumnezeu. Eu cred că asta a fost o invenție a Satanei. Este asemănător ca și atunci când au încercat să scoată rugăciunea din școli. Reverendul acela metodist a fost destul de înțelept ca să prevină aceasta, dar după toate acestea este ascuns cu totul altceva. Așa este.

Este asemănător ca și cu separarea raselor în sud. Eu cred că omul trebuie să fie liber. Națiunea aceasta pledează pentru libertate. Eu nu pledez pentru domnul Kennedy, ca să trimită trupe în sud, eu sunt neutru: eu nu sunt republican și nici democrat, eu sunt creștin. Dar eu nu cred în despărțirea raselor. Eu nu cred, ca oamenii de culoare să-și vândă libertatea pentru nebunia aceasta. Sângele lui Abraham Lincoln i-a eliberat pe acești oameni, pentru că acesta era un om sincer. Eu cred, că voi trebuie să țineți cu partidul pe care îl votați. Dar eu vă spun, că bărbatul acesta nu a fost în postul acesta pentru că avea școală; acest bărbat a fost un cetățean al țării. El a fost un american. Asta înseamnă libertate pentru toți. Culoarea nu trebuie să facă deosebirea. Dumnezeu a spus: „De la un singur om, de la un singur sânge sunt toate națiunile.“ Noi suntem toți una. Și totuși acest bărbat a fost un soldat, un luptător. El a pledat pentru ceea ce era drept. El a avut un drept să meargă la școală. Este adevărat, și au existat atâtea școli la care a avut dreptul să învețe. Aceasta este problema. Dacă puteți să vedeți în spatele acestor lucruri, astăzi este învățătura inversă a denominațiunilor, care inspiră aceasta. De ce? Ei reușesc, ca voturile republicanilor să treacă la democrați, prin care dreptul național la viață al negrilor, se pierde. Duhul Sfânt nu inspiră o astfel de lucrare. Cei ce posedă cunoștință și înțelepciune, văd și cunosc situația. Este de parcă Biserica din epoca aceasta se vinde singură. Nu vedeți, ce se va întâmpla? Eu nu sunt îngrijorat că aceasta se înregistrează. Eu v-o spun acum. Care este problema? Mama mea spunea: „Dă Satanei, ce îi ești dator.“ A fost un bărbat, Castro, care a făcut numai un singur lucru bun. Capitaliștii aveau toți dolarii și actele de valoare, o acoperire în aur, imediat după unirea Statelor. Ce a făcut el? El a cumpărat toate obligațiunile acestea, și a folosit banii într-un mod deosebit. El a schimbat valuta și a adus-o în ordine. Acesta este unicul lucru ce poate face națiunea aceasta.

Ați auzit știrile din zilele acestea? Este în așa fel de parcă ați vinde hârtii de valoare în schimbul aurului. Hârțiile nu mai au valoare, pentru ce dă acest regim bani? Pentru impozitele care le va aduna în 40 de ani de acum încolo. A făcut-o. Asta a fost anunțat din „Life line” din Washington D. C. pentru toată națiunea. În orice caz ei o fac publică. Nu vedeți, că este exact ceea ce vreau să facă? Ce este? Ce

mai poate să se întâmple este, ca națiunea aceasta, să rămână bancrot. Singura soluție înțeleaptă este – schimbați valuta! Dar totuși ei nu vor. După această administrare, aparține tot aurul pământului, bisericii romano-catolice, și ei vor să-l vândă. Bogații acestei lumi, cum spune Biblia. Ce vor face înainte de a pierde totul, ca firma de tabak Brown & Willianson și Co. și alte firme? Ei vor accepta și vor lua bani de la Roma, și așa își vând ei dreptul de întâi născuți. Roma îi ajută. Biserica catolică are acum cunoștințe despre problemele politice. Domnul Kennedy aduce această depindere financiară și în cabinetul american. Vedeți, pentru ce se ostenește el. Și voi dacă ați văzut aceasta acum câteva zile, știți că nu mai este nevoie să votați. Cum este întotdeauna la alegeri? Când o scriu în ziare, în public, nu întreprind nimic în această direcție. Pe când au arătat, că s-au pus peste tot numai aparate, a fost clar, că domnul Kennedy a fost ales cu voturi false. Nu spune Biblia, că el va veni printr-o falsificare, înșelăciune la putere? Eu nu sunt împotriva partidului democrat, nici împotriva partidului republican, dar eu explic totuși aceste lucruri din punctul de vedere al Bibliei. Care este scopul alegerilor? Ei au știut dinainte cine va fi președinte. Câți dintre voi își amintesc emisiunea, când două femei s-au ridicat în picioare și cea protestantă a spus: „Eu îl voi alege pe domnul Kennedy.“ Când au întrebat-o: „De ce?“ ea a răspuns: „Eu cred că este mai deștept decât domnul Nixon. El va fi un președinte mai bun.“ Atunci ei au spus: „Aceasta este o femeie catolică. Pe cine alegi tu?“ Ea a răspuns: „Eu sunt romano-catolică, eu sunt o catolică devotată. Eu îl voi alege pe domnul Nixon.“ „De ce?“ Ea a spus: „Eu cred că domnul Nixon, va fi un președinte mai bun, pentru că el știe mai bine problemele politice. El cunoaște mai bine comunismul.“ Femeia a spus o minciună.

Eu am primit o carte cu titlul: „Faptele credinței noastre“, cea mai renumită carte catolică, pe care o putem cumpăra în comerț. În cartea aceasta se spune: „Dacă un catolic candidează pe aceeași listă cu un protestant, și un alegător catolic dă votul protestantului, acesta va fi excomunicat din biserica catolică.“ Așa este. Iar dacă amândoi candidații sunt catolici, cel ce este mai credincios „Bisericii mamă“, este recomandabil pentru a fi ales. Vedeți înșelăciunea? Vedeți ce vor ei să ajungă? Ei plătesc pentru a domina în toate domeniile. Cum se

întâmplă asta? Ei reușesc asta cu rezervele lor (a bisericii catolice) de aur, pentru că ierarhia catolică posedă aurul lumii – 168.000.000.000 de dolari. Asta este. Dacă vă supuneți lor, probabil că vă veți menține casa sau serviciul, însă atunci sunteți vânduți bisericii catolice. Toată problema este confundată cu titlul corect cum arată și valuta lor.

Nu ne vorbește Biblia despre asta? Nu este acesta tabloul care ne este descris în Cuvânt? Ceea ce vreau să vă spun prin asta fraților, este că ei zic astăzi: „În felul acesta vom avea o biserică frumoasă. Tot protestantismul va fi unit.“ Pentru ochiul firesc totul arată bine, dar înțelepciunea lumii este o prostie înaintea lui Dumnezeu, pentru că Lui Îi place ca oamenii care s-au pierdut printr-o predică catolică, să fie salvați printr-o predică inspirată, El caută să-i salveze pe oameni și să-i adauge la Biserica Sa, Biserică care posedă aceste însușiri spirituale, și să nu fie bazați pe altceva, ceea ce privește pământul acesta. Apostolul Petru spune: „Și pentru că ați fugit de stricăciunea acestei lumi, prin lăcomia după bani, succese, mâncare, băutură, și alte lucruri pe care le avem; acum veți deveni tot mai asemănători Lui. Asta scriu eu Bisericii“, a spus el. Aici este. Ați citit? Ați luat-o? Ați auzit când am citit eu înainte? Auziți ce zice aici în 2 Petru. Ce minunat este scris aici, și este adresată numai Bisericii. Bine, ascultați când vă spun acum:

„Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos: Harul și pacea să fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere, ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.“

Lăcomia după bani. Dorința după lucruri mari. După onoare. Credincioșii nu au nevoie de aceste lucruri! Noi nu ne îngrijim dacă avem un cort sau o colibă. De ce să ne îngrijorăm? Dacă trăim sau dacă murim, scufundat sau înecat, singurul lucru care mă interesează este Împărăția lui Dumnezeu! Dacă eu voi avea o locuință sau o familie sau orice altceva pământesc, totuși trebuie să menținem

legătura cu Hristos, speranța veșniciei! Clădește-mă, o DOAMNE înăuntru. Hristos să fie Capul meu! EL să lucreze prin mine, și să clădească pe fundamentul credinței mele primită de la El, credința mea care este ancorată în El. Doresc ca puterea, cunoștința, răbdarea, înfrânarea, mila și dragostea să lucreze prin mine, o DOAMNE, aceasta este rugăciunea mea. Eu nu mă îngrijorez pentru viața mea sau de moarte, de vreo denomi-națiune sau nu, de prieten sau nu-i prieten, ajută-mă DOAMNE ca lucrarea Ta să se desfășoare prin mine. Fie ca puterea lui Hristos și cunoștința Lui să curgă prin mine ca să fim capabili să învățăm și pe alții, pentru că Dumnezeu a așezat în Biserica Sa: „Apostoli, prooroci, învățători, păstori și evangheliști pentru pregătirea Bisericii și primirea acestor însușiri spirituale care ajută la desăvârșirea Bisericii, care așteaptă venirea DOMNULUI.” Fiecare piatră în parte este făcută din același material din care a fost făcută prima piatră. Este același material. Fiecare însușire spirituală îi aparține Lui și acestea curg în fiecare în parte. Amin!

Este ora 12.00. Unde merge timpul? Amin. Voi Îl iubiți? Credeți tot ce s-a spus? Sora Kidd a spus azi dimineață: „Frate Bill, eu nu știu dacă te voi revedea.“ Aceasta m-a întristat mult. Ea crede într-adevăr, că îmbătrânește. Eu mă rog ca DOMNUL să-i mai țină mult, pe ea și pe fratele Kidd. Lăsați-mă să vă spun, noi nu știm cât timp ne vom mai avea. Eu nu știu cât voi mai fi în mijlocul vostru. Poate că DOMNUL mă va chema din această lume. Poate mă cheamă în altă misiune. Poate vă cheamă pe voi. Noi nu știm, dar să nu lăsați să treacă pe lângă noi. Lăsați-ne să o primim. Stă scris aici în Biblie. Aici este totul primit, și dacă aș avea mai mult timp ca s-o fac, voi știți că n-o pot face într-o zi, eu aș face toate legăturile. Vedeți, când am vorbit acest mesaj, voi știți ce a făcut Duhul Sfânt acolo la tablă? Câți au fost aici? Îngerul DOMNULUI a venit și a desenat același tablou acolo. Vedeți, este adevărul. Nu lăsați să vă scape. Țineți bine la aceste lucruri, copii. Amintiți-vă: clădiți pe credință, putere, cunoștință, răbdare, ... și așa mai departe.

Cred că am aici o bucată de hârtie, dacă nu a căzut în timpul predicii. Corect, este aici. Dacă doriți să vă uitați la această schiță, poate vă este de ajutor, ca să înțelegeți mai bine. Poate este posibil să o copiați. Eu o voi agăța aici, ca să o vedeți bine și să o desenați.

Să nu studiați doar aceste îndemnuri, ci să cercetați, comparați și după aceea puteți să lucrați. Nu o studiați numai și mergeți mai departe, ci lucrați după aceasta, dacă ați pășit pe drumul acesta. Luați-o în serios. Să nu spuneți: „Bine, eu mă bucur că aud aceasta.“ Așa mi s-a întâmplat și mie. Să auzi și să procedezi apoi conform Cuvântului este cu totul altceva. Există deci șapte capacități care ne indică starea de om mare în Hristos. Există șapte epoci ale bisericii, în care Dumnezeu a adus Biserica la capacitățile acestea și El a avut șapte trimiși care și-au îndeplinit misiunea. Tot timpul întâlnim numărul șapte. Șapte este numărul desăvârșirii lucrării lui Dumnezeu, iar trei este numărul desăvârșirii Lui Dumnezeu. Există trei și șapte. Astfel totul se desăvârșește matematic, spiritual, prin Cuvânt și prin mărturia Duhului Sfânt. Adânciți-vă în aceste lucruri și adăugați-le la credința voastră ca să creșteți în statura de om mare în Hristos, pentru ca să fim uniți cu dragostea dumnezeiască, frică de Dumnezeu, cu respect în inimă unul față de altul și cu dragoste frățească – nu cu răutate. Să nu existe nimic decât o trăire, în curățenie și sub călăuzirea Duhului; trăiți bine împreună, fiți ucenici ai lui Hristos, buni creștini, umblați în credință, lăsați ca puterea lui Dumnezeu să curgă prin voi. Lăsați ca toate hotărârile și deciziile să fie luate cu ajutorul cunoștinței lui Dumnezeu. Dacă Satana vă oferă ceva ce nu este conform Scripturii, atunci treceți pe lângă oferta aceasta, adică să n-o primiți. Eu cred că apostolii au procedat de multe ori altfel decât noi. Probabil că ei au fost oameni care nu vorbeau prea mult înainte de a merge pe podium. Ei intrau într-un loc și făceau lucrarea cu care au fost însărcinați, apoi plecau. Ei aveau putere și posedau însușiri divine. Ei nu se certau cu oamenii, ei își cunoșteau însărcinarea și poziția care trebuia luată în orice ocazie. Asta este, ei știau în cine cred. Ei înaintau în Duhul. Așa cum am mai spus acum câteva seri: „Numai un semn de la DOMNUL și ei știau ce era de făcut. Nimic nu-i mai putea opri.“ Ei nu se întrebau, nu-și băteau capul, nu se îngrijorau dacă va trebui să facă cutare sau cutare lucru. Ei pășeau înainte și procedau conform însărcinării primite. Numai un semn al lui Dumnezeu călăuzea toată lucrarea. Asta este. De ce? Și cum puteau ei cunoaște dacă semnul era de la Dumnezeu? Ei posedau toate aceste însușiri, toate aceste capacități spirituale, iar orice semn din partea lui Dumnezeu a fost comparat

imediat cu Cuvântul Său. Ei știau că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu și astfel înaintau în lucrare. Ei nu trebuiau să se îngrijoreze. Atunci când Dumnezeu vorbea, ei porneau în lucrare. Dumnezeu ne vorbește și nouă, iar noi spunem: „Bine, vom încerca și vom începe. Vom vedea dacă vom putea ajunge viața aceasta.“ Primul lucru îl veți observa când cineva vă scoate din liniștea obișnuită. Fiți siguri, acesta este Satana. Dacă ați ști voi, de câte ori încercați el să mă oprească de la adunare. O, mila lui Dumnezeu, eu trebuie să mă lupt aproape de fiecare dată când pomenesc de vreo adunare. Când este cazul ca să mă rog pentru un bolnav care nu este mântuit sau dacă cineva este pe patul de moarte nemântuit, atunci vin aproape 30 de telefonate în 10 minute (dacă pot să fie atâtea în acest scurt timp) pentru a mă opri de la o astfel de lucrare. Fiecare spune cam în felul acesta: „O, frate Branham, doar ai vrut să faci cutare sau cutare“, și totuși este un suflet în joc. Acum câteva zile am fost chemat într-un loc pentru un bărbat tânăr. Eu îl cunoșteam de câțiva ani, vorbisem cu el odată în magazinul cel mare. El devenise un alcoolist. Eu îl cunoscusem pe bărbatul acela tânăr, un bărbat politicos și drăguț. Și totuși, el era un păcătos. Astfel m-a chemat mama lui prin telefon. Cred că ea mi-a zis de câteva ori „doctore“ și „Billy“ și deodată primisem un semn din partea lui Dumnezeu. După ce primisem mesajul, trebuia să mă lupt cu viața mea ca niciodată, pentru a ajunge la acest bărbat. Când am ajuns la bărbatul acesta, în casa lui, el nu m-a recunoscut. El era inconștient pe pat, iar situația lui nu se mai ameliorase în ultimul timp. Tatăl lui îl mângâia și spunea: „Iubitule!“ și tatăl lui avea 51 de ani. În continuare el a zis: „Dragul meu să stai liniștit.“ El încerca să se ridice, dar brațele lui slabe se țineau de brațele tatălui său. Bărbatul acesta avea un cancer atât de groaznic încât tot corpul lui era plin de cancer. Toate organele erau atacate. Chiar și sângele lui, deci leucemie. Și el încerca să se ridice. Eu l-am luat de mână și am zis: „Woodrow, Woodrow, aici e fratele Branham.“ Tatăl lui a zis: „Nu ști că acesta este fratele Bill?“ El plângea. Tatăl lui mă privea și a zis: „Billy, cred că ai venit prea târziu.“ Eu am zis: „Nu, niciodată nu e prea târziu. EL este aici. Eu am avut o luptă.“ Mai erau doi sau trei băieți de față (și ei păcătoși), ei erau ceva rude și stăteau acolo. Eu am zis: „Vedeți băieți, pregătiți-vă, că veți ajunge și voi într-

un astfel de punct. Poate ajungeți și voi în curând aici. Poate nu veți ajunge prin cancer; dar se poate întâmpla altceva, puteți să o pățiți pe autostradă. Dar odată veți ajunge într-o stare critică. "Noi am vorbit cu acești băieți. Eu așteptam ca să văd ce va spune Duhul, cum să procedez. Primul lucru pe care-l observasem era un mic semnal. „Pune mâinile tale peste el.“ Am umblat prin casă și am zis: „Voi toți din casă să vă aplecați capetele.“ Ei toți și-au aplecat capetele (au fost 2 sau 3 bărbați). Eu am pus mâinile peste el. Am zis: „DOAMNE, Dumnezeule, lasă ca băiatul să înțeleagă ce se întâmplă cu el, pentru că el trebuie să se întâlnească cu moartea. El moare. Satana l-a rănit și el va muri. El s-a îmbătat, iar acum va muri. El se află în starea aceasta; eu mă rog DOAMNE, ca să te înduri de el.“ După ce mă rugasem pentru el, în ziua următoare el se așezase în pat și vorbea cu tatăl său.

Nu de mult timp m-au chemat jos în spital la Busty Rodgers. Eram acolo afară, după ce am predicat în Middletown, unde a fost vindecată micuța Georgie Corter, voi vă amintiți sigur de aceasta. Acolo era și fratele Smith, un predicator metodist. El a exclamat într-o predică ținută într-un cort mare: „Dacă cineva s-a botezat în Numele lui Isus Hristos să poftască afară din cortul meu.“ Și la Tattensford ei m-au condamnat pentru tot felul de lucruri la care nici nu vă puteți gândi. Nu am zis niciodată nici un cuvânt. Eu am mers drumul meu. Eu aveam o însărcinare. DOMNUL îmi arătase o vedenie: acolo era un miel care se pierduse undeva într-un pustiu. Cred că vă amintiți de vedenie. Bine, eu am plecat prin pustiu la vânătoare. Apoi m-am dus la Tottensford. Fratele Wright de aici știe, a fost cu mine. Eu nu știam ce să fac. Cumpărasem o cutie mică de săpun pentru 10 cenți. Am ieșit din magazin, am stat pe scări și am predicat. Fratele Wright a dorit apoi ca să mergem pe deal pentru a rezolva acolo ceva. Eu am mers cu el. Acolo sus era o biserică baptistă care era părăsită. DOMNUL mi-a zis: „Stai, nu merge mai departe.“ Eu am zis: „Lasă-mă să cobor frate Wringht“, și el a oprit. El s-a dus pe deal, apoi s-a întors. Eu m-am dus la ușa bisericii și nu o puteam deschide. Eu am zis: „DOAMNE, ești cu mine și Tu vrei ca eu să folosesc această biserică, te rog deschide-mi ușa.“ Eu m-am așezat acolo și mă gândeam. Eu auzisem pe cineva venind, el venea și a spus: „Cum îți merge? Ai vrut să intri în

biserică?“ Am zis: „Da, domnule.“ El a zis: „Eu am o cheie.“ Am început cu adunările. În prima săptămână nu a venit aproape nimeni. Prima seară am avut o adunare cu familia Wright. Dar la sfârșitul săptămânii, oamenii nu mai aveau loc în această biserică. Dar mielul pe care-l văzusem în vedenie, nu apăruse. Fratele Hall, care este acum predicator în biserica aceea a fost salvat în timpul acela. Eu nu puteam găsi mielul acela. Dar după o vreme, sub dealul acela, am găsit fetița: nouă ani și opt luni, ea nu se putea mișca, locuia în orașelul acela. Cred că cunoașteți cu toții întâmplarea. Într-o după masă, pe când Busty Rodgers (un luptător mare, puternic) stătea acolo, am ieșit afară. Se adunase și un grup a reverendului Smith, care se râdeau și mă batjocoreau pentru că botezam în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Eu am intrat în apa aceea murdară din Tottensford, în râul acela repede. Doi diaconi au intrat cu mine în apă. Eu am zis: „Eu stau azi aici și reprezint Sfânta Scriptură a lui Dumnezeu.“ Eu am citit textul predicat de Petru în ziua Rusaliilor: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor.“ M-am întors și am înmânat Biblia unui diacon, am intrat și am zis: „Dacă cineva s-a pocăit, el va fi ascultător Cuvântului și va coborî în apă.“ Am umblat puțin prin apă și am zis: „Se pare că pe fiecare creangă se află un înger“, și am mers mai departe. Botezasem două sau trei persoane, după aceea toată biserica – femeile în haine lungi, albe, din mătase – intrau în apă și strigau cu voce tare. Botezasem toată adunarea în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Voi știți lucrul acesta. Am primit și o poză de acolo. Acolo s-a întâmplat ceva. Ce era? Uniți credința voastră cu fapta. Lăsați Cuvântul în picioare! DOMNUL știe cum să procedeze. Lăsați-i să vorbească ce vor. Este foarte ușor. Voi să nu vă deranjați. Acolo pe marginea apei a stat și Busty Rodgers. Când a văzut el lucrarea, a coborât și a zis: „Acum cred și eu din toată inima“, apoi a intrat cu costumul lui bun în apă și a fost botezat în Numele DOMNULUI Isus Hristos.

Trei, patru ani mai târziu, am fost chemat la spitalul din New-Albany. Acolo era internat fratele Rodgers, cu cancer, aproape de moarte. Medicii spuneau că nu va mai ajunge dimineața următoare. Medicul a zis: „Este pe moarte, vino repede.“ Am intrat în cameră. Când am stat acolo ca să mă rog, fratele Rodgers a spus: „Billy, acolo

este un curcubeu care este în spatele tău în colț.“ Eu m-am întors ca să văd.

Am zis: „Busty, acesta este semnul Legământului, Legământul sângelui, care te salvează.“ Am pus amândouă mâinile peste el și am zis: „O, DOAMNE Dumnezeule, prin vedenia aceasta ne-ai demonstrat că ești aici. Este semnul Legământului Tău: prin rănile Tale noi suntem mântuiți.“ Am pus mâinile peste el și el s-a vindecat. Spitalul l-a trimis curând acasă.

Câțiva ani mai târziu, fratele Rodgers s-a dus la pescuit. În locul unde fusese cancerul, la intrarea în stomac, se întărise locul, ca un nod. Medicii de la spital au determinat imediat o prelucrare cu cobalt pentru ca să intre mai multă hrană în stomac. (Era greu pentru el, pentru prelucrarea hranei suficiente, el putea să mănânce numai încet). Busty s-a dus acolo pentru a face tratamentul. Eu nu am știut că el este acolo. Dar atunci când l-au operat, el a primit o lovitură grea. O parte rămase aproape paralizată. Singurul lucru ce-l putea face era să strige cu jumătate de gură: „Uhh, uhh, uhh“, el a luat un creion și a încercat să scrie, dar și mâna cealaltă tremura toată. Partea stângă primise lovitura paralizată. Cu mâna cea dreaptă scria cu greu: „Isus m-a salvat în o mie nouă ...“ și nu reușise ca să încheie fraza. Soția lui mă chemase și a spus: „Frate Branham, eu nu știu ce vrea el să spună“, eu am zis: „Soră Rodgers, el zice că în anul o mie nouă sute ... a fost salvat și botezat în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Rezultatul se vede acum. El nu se teme de moarte.“ Eu m-am rugat: „DOAMNE Dumnezeule, ai milă și păstrează-l în mijlocul nostru.“ Am pus mâinile mele peste el. Paralizia îl părăsise, smuciturile încetaseră, se ridicase din patul lui, iar acum el se simte bine și mărturisește despre lucrarea lui Dumnezeu.

Uniți cu credința voastră fapta, cunoștință, înfrânare, răbdare, milă și evlavie, dragoste frățească, cu dragoste prin Duhul Sfânt, iar DOMNUL Hristos va locui în inimile voastre. Lui să vă supuneți prin Duhul Sfânt care este Duhul lui Hristos în Biserică, care descoperă aceste capacități în mijlocul copiilor Săi.

Ah, este deja ora 12. 15 (Fratele Branham cântă). „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi“ (cu mult înainte de a veni tu pe lume), „și a răscumpărat mântuirea mea pe crucea de pe Golgota.“ De

unde știu eu asta? – Pentru că El mă iubise mai întâi. „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi (acesta este motivul) și m-a răscumpărat pe crucea de pe Golgota.“ Eu m-am predat Lui în dimineața asta din toată inima. Eu mă rog, ca prin harul Său, să curgă aceste daruri și însușiri prin mine. Până voi fi o descoperire vie a Celui ce este viu, pentru că El S-a făcut păcat pentru mine, pentru ca eu să devin dreptatea lui Dumnezeu – să fiu ca El. EL a luat locul meu. DOAMNE, eu vreau să fiu acum în locul Lui, pentru că El a murit pentru scopul acesta. Câți din cei prezenți vor să promită prin harul Lui Dumnezeu aceste lucruri sfinte? Cu capetele plecate și cu mâinile ridicate: „Eu Îl iubesc ...“ (Eu îți promit DOAMNE, biserica aceasta promite DOAMNE – să ajungă la statura de om mare în Hristos). „Pentru că Tu ne-ai iubit mai întâi, și ne-ai răscumpărat pe crucea Golgotei.“

AMIN!